

Zvaidžiozdė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 19

BROOKLYN, N. Y., 13 D. BERZELIO (JUNE) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas I

XIX amžiaus Popieziai.

Pasibaigė jau nuo kelių mėnesių senas 1900 metas, užbaigė jis ir visą XIX amžių. Dabar, kada jau pirmą pusę baigiame 1901 meto, atsigręžkime atgalios, kas laike to praėjusio amžiaus atsitiko mūsų katalikiszkjoje Bažnyčioje. Tikejimo prieszai nuolatai mums garsina, kad jau katalikiszkos Bažnyčios i-tekme mažinasi, pažiurekime kiek tame yra teisybės.

XIX amžius katalikiszkai Bažnyčiai prasidėjo labai baisiai, nes iz revoliucijos. „Vieszpatie gelbek, nes žustame“ szaukė tada Kristaus Inpedinis Popiezius Pius VI. Galingas Napoleonas liepė jį paimti ir izsvežti iz Rymo, atimdamas sykiu laisvę ir kardinolams, kuriuos por te Civitta Vecchia įsodino į akutus ir izsvežiojo į visas puses. Senelis 82 m. Pius VI numirė kaipobe-laisvis, mieste Valence, Prancuzijoje, 29 dieną Rugpjuczio, 1799m. Žemę pridengė kuną Popieziaus — kankintinio, o silpnos szirdies žmonėms rodėsi, juog sykiu palaidojo ir katalikiszką Bažnyčią, bet svvis kitaip stojosi. Da Napoleonas nepabaigė triumfo giesmių ant popieziaus kapo, o jau ant Apasztaliskos sosto atsisėdo naujas popiezius, Pius VII, izrinktas 14 Kovo, 1800m. Dabar svietas suprato, juog Kristaus Bažnyčia yra nepergalima — „*nė pragaro vartai nepergalės jos.*“ Bažnyčia dabar pradėjo da skaiszcziau žydeti, ką matydami, daugelis ir mokinų protestonų, atsivertė į katalikiszką Bažnyčią, priduodami tuo da daugiau jai garbės.

Bet žiurėkime, kaip eina toliau. Inpedinis ant izstrėmimo mirusio popieziaus Pius VII galingą Napoleoną karunavoja ant Prancuzijos ciesaoriaus! Bet Napoleonas, matydamas, kad dabar

priesz jį kuone visas svietas galvas lenkia, tikejo, juog ir popiežių tą daryti privers. Užtiesą, jam izsykyio tas pasisekė: 2 dieną Vasario, 1808m. liepė užimti Rymą ir visą vieszpatystę prjungti prie Prancuzijos. Popiežiui tapo paskirta 2.000.000 frankų algos ir Vatikanas. 16 dieną Birzelio, 1808m. szaudymu iz kanuolių szv. Aniolo tvirtynėje apgarsina užsibaigimą Piaus VII valdzios. Bet ar teip už teisybę buvo? Ne! Nelaisvėi budamas Popiezius paraszė tuojaus protestą, kurį liepė visur apgarsinti, o Napoleoną izskeikė. Juokėsi iz to Napoleonas, tarydamas, juog Popieziaus izskeikimas neizstrauks ginklo iz jo kareivių rankų, bet kaipgi kitaip stojosi! Apjakintas puikybe Napoleonas pasiekia net szaltą Maskoliją, bet tenai prie upės Bereziнос baigiasi jo visą garbė. Palikęs visą kariumenę Napoleonas, paslapcziai turejo bėgti, o paskui, izszizadejęs karunos, kaipo nelaisvis mirszta izstremtas ant szv. Alenos salos. Popiezius gi su dideliu triumfu sugryžo į Rymą ir pradėjo savo valdžią — ir vėl izszipildė žodžiai: „*nė pragaro vartai jos nepergalės.*“

Piaus VII įpedinių laike katalikiszką Bažnyčią vėl pradėjo visu skaistumu žydeti. Leonas XII ir Pius VIII vieszpatavo laimingai, bet trumpai. Ilgiau vieszpatavo Grigalius XVI, kuris labiausia izzplatino po visą pasaulę Missijas. Grigalius XVI uždėjo 38 arcivyskupystes ir 36 apasztaliskus vikariatus.

Prie szito popieziaus pradėjo plautintis liberalizmas; garsino liuosą tikejimą, nieku nesuriszamą, o nenorėjo pripažinti katalikiszkos Bažnyčios. Grigalius XVI pradėjo priesz tokį mokslą kovą, per ką susirėmė su Izpanija ir Prusais. Prusuose Kolonijos Arcivyskupas K. Droste, pyldidamas Popieziaus paliepiamus, uzdraudė katalikams

su nekatalikais risztis moterystės stovio rysziu. Prusų karalius Arcivyskupą liepė uzdaryti tvirtynėje Mihden 1837m. Bet apsiriko karalius — visas katalikiszkas svietas paskaitė jam tokį pasielgimą už labai blogą, o Popiezius pakėlė didelį protestą. Pasibaigė Popieziaus triumfu, nes mirus Frederikui III, arcivyskupas sugryžo į savo vietą.

Tolesnę su liberalizmu karę vedė Pius IX, izszduodamas 8 Gruodžio 1864 m. garsią Encikliką, kurioje, izszrodęs daugelį klaidingų naujų mokinimų, juos izskeikė.

Szitas tai Popiezius apgarsino dogmatą apie „Popieziaus Neklaidingumą“ tikejimo reikaluose. Apgarsinimo pasekmė buvo tokia, kad daugelis protestonų ypacz Anglijoje perėjo prie katalikiszkos Bažnyčios.

Kaip kiti, teip ir popiezius Pius IX turejo daug izskentėt Italijos karalius Viktoras Emanuelius užėmė popiezišką vieszpatystę, palikdamas Popiežiui vien Vatikaną, o Vokietijoje kilo didelis Bažnyčios persekiojimas, kilus teip vadinamui „Kulturkampf“.

Kada 8 Vasario 1878m. Pius IX savo dievobaimingą gyvenimą užbaigė, net ir nekatalikiszkos valdzios pripažino juog popiezius prigulės prie augszcziausių istorijoje vyrų.

Piaus IX vietą užėmė Leonas XIII, kuris sumažino vokiszko Kulturkampf'o svarbą.

Laikė szio popieziaus, katalikiszkos Bažnyčios mokslas labai izsiplatinio, ir jos triumfus mato visas svietas.

Kada Leonas XIII 1888m. apvaiszcziojo kunigiszką, o 1893 vyskupiszką jubilejų, viso svieto vieszpataujancijos ypatos siuntė jam dovanas ir didžiausios garbės žodžius.

„SZVENTOSIOS“ ROSĖJOS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Tąsa).

— Kad teip visa apygardė sykiu..... o teip..... bet kasžin kas bangu – išsižiojo gudrus ir žinovas Čerkus. Sunku ten lįsti, kur, žinoma, kad gauni, o jei pasiskųsi, tai dar daugiau laimėsi. Reikia viską daryti, kaip įstatymai tiesą rodo, neteip kaip kam rodos ir kaip kas nori. Nuimti ženklą, nedidelis daiktas. Bet, Gabriuk, parodyk, kur yra pasakyta, kad tai neužginta.

— Tiesa – atsiliese Pakalniškis.

— Nėr ką niekus kalbėti – atsiliese kiti.

Ščiolkus pradėjo pykti.

— Nu, nevisprociai! Juk pats karalius nusprendė, kad jūs galite apsirinkti vaitą. Nenorite vieno (to), apsirinkite kitą..... Nepatinka Jurgis, apsirinkite Antaną arba kitą į jo vietą. Pasakykite tikiai, už ką Morkus kenčia? Ar teip galima? Juk tai šunybė, ne tiesa.

— Nu, nebėra ką besakyti! – atsidukėjo vyrai.

— Pažėidė jį labai, gal nebeįsiks gyvas – ailsiliese Tiliput'as. – Tai ką, išvaryti tą nelabajį ir gana! Kam asz to noriu? Jum! Man vistiekpat.

Vyrai tylėjo.

— Ką mes? teippat kaip ir visi..... – pratarė vienas.

— Iš visų neišsiskirsime – pasakė Varnas, žiurdamas į kitus.

— Žinoma – atsiliese Tiliputas su Apyniu.

— O aš teip misliju, vyrai – sakė Pakalniškis: – palaukti iki pasibaigs laikas apirinkimo. Jam laikas baigias prieš šv. Mykolą; Jaremasakė, kad ir komisorius bus, tada susirinkę pasakysime, kad norime kito! o tuo tarpu kokį norints sau apsirinkime..... Nes teip, iš kart nemažai pavojingas daiktas.....

— Žinoma, kad pavojingas – pitarė visi.

— Kad palaukti, tai palaukti, ir tai galima – atsakė Ščiolkus, matydamas, kad nors kada norints bus šioks-tėks galas. – Tai kaip, vyrai, ar visi teip sakote?

— Visi! Palaukime iki pasibaigs apirinkimo laikas! – suriko visi atsitojė.

— Tai atmintkite, vyrai, neapsilciskite! – pasakė išeidamas Gabriukas.

— Mes nepusgalviai! Lig pasibaigs apirinkimo laikas, apirinkimo! Ačiu Dievui, nelgai reikės laukti.....

Ir reikalas pasiliko atidetas. Vyrai išėjo sykiu su Ščiolkum ir karčiamą paliko tuščią.

— Mat ką mislyja – marmėjo miegaliuostas žyčas, skaitydamas pinigų, – tegul daro, kaip išmano – ir uždarė duris.

IX.

— Palaukime iki pasibaigs laikas, nebetoli! – pasakė Sosnovičiai ir pradėjo laukti kada pasibaigs laikas.

Kada teip nusprendė, davė žinią ir į kitus artimesnius sodžius. Žmonės pamazai bruzdėjo ir ruošėsi pasakyti, kad nepatinka jiems vaitas ir laikytis iš paskutinos jei reikės..

Ir štai prislinko rinkimo diena. Išėjo su raštininku pro duris vaitas. Buvo apsilvilkęs mėlynais švarkais ir ženklas kabojo ant plačios jo krutinės. Ant pietų laukė atvažiuojančio komisoriaus, kuriam sumatus ir gudrus Laplik iš vakaro išsiuntė arklius.

Raštininkas, vyruks 25 metų amžiaus, gražus, bet vienkart ir bjaurus ir be galo juokės, kasžin kada tarnavo prie pačto, iš kur už vagystes išvarė. Delto, kad mokejo skaityti ir rašyti, gavo vietą valščiuje, kur vaitas nemokėjo nė skaityti, nė rašyti. Vienam mokytam valščiuje ar nėra kur pasivaidentti! Raštininkas Kurečka prie to mokejo nugerti, t. y. budamas girtas visados galėjo nustovėti ant kojų ir iš karto atrasti ko reikėjo.

Stovėdamas šalia vaito, su pypkele dantyse, ranka nuo salės prisidengęs, begalo žiūrėjo ant ką tikt apsnigto kelio, per kurį bėgo kur–nekur kaip gšlos sudrumstas vanduo. Netoli, tarp šulnio ir namų, stovėjo burys žmonių.

— Gal neužilgo atvažiuos – pasakė Kurečka atsigrįžęs vaitui.

— Jau laikas – atsakė neramus vaitas. – Nuo ryto prie darbo, neprošali butų išsigerti ir užkąsti.

— O tai marma – sakė su panikinimu, rodydamas su pirštu kur stovėjo žmonės.

— Et, vis jį niekus šnekat – atsakė vaitas.

— Ne, niekius, ponas vaite. – Kaip tau rodos? Man išrodo, kad jie tavęs nelabai nori, ypatingai nuo to laiko, kad negerai pasielgiai su Morkum Ažuoliuku. Ne laiku pašokai, perdaug užsirusinai – kalbėjo juokdamas raštininkas..

Vaitas atsikuro ir pataisė ženklą, kurs kabojo ant krutinės.

— Kas jų klaus, ar nori, ar nenori! – neramiai atsakė vaitas.

— Bet vis paklausus butų geriaus, reikia nors įsakimą užlaikyti – kalbėjo raštininkas. – Jei mes nebeužlaikysime tiesos įstatymų, tai juos teippat daryti išmokinsime. Dabar žmones labai viską sekioja.

Vaitas nusižioavo, norėdamas tarsi pasakyti, kad nė kiek jam nepatinka tokia kalba, bet raštininkas to nesuprato, užtatai, kad nenorėjo suprasti ir tyčia kalbėjo:

— Reikia visur apsieiti protingai, o tamista teip įnirtai, tarsi jusų tiesa įstatymai nesudys.

— Ką čia plepi – pertraukė vaitas. – Kam reik žmonėms įstatymų tiesos? Ir tu negeresnis – komisorius pasakyre tavę raštininku, užtatai, kad tavo pati jam kasžinkaip įtiko. Kokią čia itekmę turi tiesa?

— Teip, teip – atsakė susigėdęs raštininkas, – bet visgi geriau su tiesa.

Tame štai jau rodos ir ponas komisorius atvažiuoja, su šnybzdėjo myniodamas kasžin ką vaitas po kojų.

— Ten jis, ten jis – atsakė vaitas, taisydamas savo ant krutinės ženklą.

Neužilgo prie durų privažiavo ketvertu arklių užkinkytas vežimas. Žmonės nusiėmė kėpures; vaitas ir raštininkas išsiticę linkterėjo. Ponas komisorius, apsupęs gražiais kailiniais, išlipo iš vazio. Vaitas su raštininku, paėmę už rankų viens iš vienos kits iš kitos pusės privengdami vedę į vidų.

— Ar viskas suruošta? – eidamas paklausė vaito.

— Viskas – atsakė linksėdamas vaitas.

Inėjo į vidų. Raštininkas akimirksnyje kasžinkur išnyko, o vaitas nuėmęs komisoriui kailinius, apsisoto pas duris.

— Ant tavęs, mylimasis, jau vėl skundžiasi – prabilo komisorius.

Vaitas pažengė du žingsniu artyn ir dulpsojo tarsi norėdamas ką nors klausiti.

— Man rodos, kad teisingai skundžiasi – kalbėjo toliau komisorius.

— Tai tur but už Morkų? – paklausė nedrąsiai vaitas. –

— Teip, už Morkų Ažuoliuką.

— Neklausykite, jūs milista panas komisoriau, tai labai

pasileidęs žmogus, jį ant..... į.....

— Bet tu jį pazeidi? — pritraukė komisorius.

— Aš? Nė piršto nepridejau, susimilk, pone — teisinosi vaitas ir Dievą vadino išteisinti netiesą. — Jis pirmasis man sudavė su kumščia.. Oi tai žmogus, visus suvedžioja ir visam sodžiui įkalbinėja. „Jūs, sako, broliai, žiurekite ką daro rėdytojai valščiaus, mūsų pinigai, sako, kitiems į nagus pakliuvo.“ Pagaliaus drįso ir jums, mylista, priminėti, bet aš nedrįstu tų žodžių atkartoti..... Jis sako, kad su komisorium mūsų žydamas pardavėte..... Gali raštininkas pasakyti..... Dievas mato.....

— Todel-gi?..... — paklausė komisorius sukinėdamas usus.

— Inkišau jį į cipe, išlaikiau penkias dienas ir penkias naktis ant vandens ir duonos. Mislųjau, kad liausis. O jis kaip nelabasis tikt išspruko ir vėl savo. Ir vėl jus keikė. Tada, pasisakau, įnirtau ir maž daug jį užgavau.

— Teip, užgavai, o dabar guli kaip avilyš ištines.

— Priešgynys žmogus, mielas pone; nors aš, tiesą pasakius, iš tikros širdies jį..... Ir ar tai galimas daiktas — kalbėjo tarsi apgynejas vaitas — kad jis drįstu ant tokio žmogaus.....

Komisorius susiraukė ir per jo pageltusį veidą nuslinko neapkanta.

— Ką apsirinkti nori, negirdėjai? — paklausė komisorius vaito.

— Andriųj Kočolą — atsakė galvą nulenkęs vaitas, cidamas arčiaus. — Negali — yra sudytas.

Vaitas pasakė dar keletą ukininkų, katruos nori aprinkti.

— Bet ne tavę — nusijuokė komisorius šluostydamas savo barzdele.

— Tamsta tikt manę tegali suglobti — pasakė vaitas komisoriui sudejęs rankas, tarsi ketindamas poterius kalbėti. Bet komisorius jau seniai nusprendė, kad ne kitas, tikt Kulak pasilikis vaitu.

— Pašauk raštininką — pasakė ir užsidejęs ant kaklo retezį, pasiliko dar didesnis ir kur-kas buvensnis. Su dviem pasekėjais, kaip reikiant, upsidė komisorius ir išėjo pas žmones. Žmonės priejo arčiaus. Visi buvo be kepurių ir matydami, kad Kulak žvainakiuoja, visi stovėjo akis nuleidę, bet stipriai pasiketinę turėti, kad jų darbas apsirinkti sau vartą. Visi nutilo. Raštininkas išėjęs perskaitė kasžin ką; komisorius kasžin ką pasakė, pagaliaus ir labai ilgai sakė, bet žmonės iš to visko suprato, kad Kulak ne tikt už visos rėdybos geriausias vaitas, bet ir geriausias ant žemės žmogus. Ant galo komisorius pasakė ir apie įstatymų tiesas. Instatymai buvo toks žodis, be kurio nebuvo jokios kalbos. Tų tik vardan įstatymų žmonės veždavo komisoriui medžius, statė namus, sumesdavo ant istoriškų paminklų..... Bet dar to negana..... Kaip vaikus baugina visokioms baidykloms, taip žmonės visokioms įstatymų tiesoms, apie kurias jie tiek pats težinojo ir suprato, kiek mažai vaikai apie baidyklas. Komisorius pabaigė. Žmonės tylėjo, kiti tupčiojo. Komisorius suprato, kad laikas labai patogus pradėti.

— Tai kas bus, vyrai — prabilo vėl mislydamas, kad tylėdami užvirtina. — Nulenkite galvas prieš Sidorą Kulak'ą ir prašykite, kad ir ateinančius metus jums patarnautų.

Ir pažiūrėjo į vaitą.

— Ką darysi, pasiruošęs esmiu tarnauti valščiuvi iki galėsiu — atsiliepė Kulak eidamas artyn.

Žmonės sujudo — vyrai trepsi ant vietos, kemšas, kur nekur atsiliepė pamažu drąsesnieji ir ant galų-galo šaukė visi vienu balsu:

— Ačiū tau, nemažai jau tarnavai valščiuvi, gana jau ir tau ir mums!

— Tegul kas kitas tarnauja! — atsiliepė kasžin kas drąsiai ir iš burio žmonių išėjo Petras Pakalniškis.

— Ačiū tau, tegul kas kitas tarnauja! — pritarė broliai Bičkūs, Steponas Čerkus, Bazilius Varnas, Pilypas Tiliput'as ir už visus geriau Jonas Apynys, ir-ant galo visi vienu balsu šaukė senio Pakalniškio žodžius.

Komisorius, kurs nesitikėjo, kad žmonės taip turėsis, pradėjo neberimti. Umai atsisuko ir sako kasžin ką raštininkui. Begėdis raštininkas pasiruosęs viską išpildyti. Komisorius valandą pamislijęs atsisotojo irėjo tiesiai į žmones; žmonės persiskyrė:

— Nu, vyrai — sako labai maloniai — kas ką norite? Bet kad geriaus suprasti, taip padarysim; kurie norite kad būtų tas pats, stokit po dešines, o kurie kito, po kairės. Ar suprantate?

— Suprantame, šviesus pone — atsakė vyrai, nors nė kiek nesusiprato del ko taip doro.

— Todel-gi, vyrai, dabar kas po dešines? kas po kairės? marš!

Maž visi, išėmus Kulak'o prietelius ir gimines, perėjo po kairės. Kulak stovi persigandęs; už pečių gardžiai juokias raštininkas ir komisorius galvą kraipo. Jau nebetoli vakaras, saule jau beveik leidžias; aplinkui viskas tyli — visi laukia, ką komisorius pasakys. Bet komisorius, tarsi nebylys, nieko nesako, tik vaikščioja tarpu vienos ir kitos :monių eilios, ir tokiu budu be galvos sukimo kairioji jau pasilieka dešiniąją! Kulak pasilieka išrinktas į vaitus ir raštą rašo.

Teip lengviai ir aiškiai gudrus komisorius ilgai galvos nelaužęs viską padarė! Už valandos privaziavo prie durų vėžimas ir komisorius sėsdamas į važį tyloms sako vaitui, kurs jam prigelbinėjo įlipt į važį:

— Utarnykę apsudysime Morkų, neužmiršk, neužsimiegok.

— Gerai, gerai! — atsako linksmi galva liruodamas vaitas: — turiu ir liudytojus ir viską.....

— Vaziuok! — suriko komisorius gludendamas į kailinius ir džiaugdamas, kad taip gudriai pasielgė. Arkkliai iš-uzė pro vartus ir už valandos jau nieko nebematė. Žmonės pamažu skirstėsi į visas šalis rokuodamiesi, kodėl jie nestojo po kitai pusiai.

Teip pasibaigė pirmasis mėginimas su įstatymų pagelba išsikliudyti iš nelabų vaito nasrų. Bet dar viskas nepasibaigė. Kulakui nebuvo gana, kad šiandien pasisekė — jis rupinosi, kad kitą kartą teippat žmonės vėl nesukiltų. Pasikalbėjęs su raštininku ir papirkęs kasžin kuo žydą, galingas vaitas neužligio prisikabino Gabriuko Ščolkuno, kuris nemažai nukentėjo, užtatai kad nelaiku norėjo savotiškai pertikrinti žmones. Susižinojęs su komisorium vaitas padavė Gabriuką į sudą, kur už neteisingą įstatymų aiškinimą prisudyjo keletą rykščių ir ant visados išsikelti iš Vilkytės. Labai paskui stebėjos žmonės ir gailėjosi, kad taip nusprendė, bet jau buvo velu. Nusprendimo niekas nebegalėjo atmainyti, nes jau buvo paženklintas sodžių viršininkų ženklais, kuriuos Kulak'as pas savę laikė. Su kitais prieš vaitą maištaujančiais pasielgė maž-daug lečiaus: nuplakė rykštėms, kitus įkišo į cipe, kad geriaus bijotų ir palaikė septynias dienas ant duonos ir vandens paleido.

Teip tad suvaldžius Vilkytės apielinkės smarkuolius, kur žmonės nieko nesupratę niuksėjo, vėl atgijo senovės laikai. Nuskriaustas drąsus Gabriukas išeidamas pasakė, kad eis pas patį karalių; visus, kaip įmanė, iškeikė, nuspjovė ir ant galo visus velniams pavedė. Nabagas Morkus nebesulaukė kaip nuspręs komisorius, nes rašte vaito ir raštininko pas komisorių buvo įrašyta: „Šiandien atsisveikino su šiaja pasaulė“.

(Toliaus bus.)

Agitacijos prieš kuiguos Europos politikoje.

Ne pas mus vienus tik užputė vėjas agitacijos tautiečių prieš tikejimą, kurios tai agitacijos daugiausiai apsisirszkia užpuolimais ant kunigų. Visose beveik Europos vieszpattytėse parmazonai (liuosi masonai) ir žydai kelia riksmą po laikraszczius, per broszuras ir per politikiszkus susirinkimus, o teipogi ir seimuose prieš katalikų kunigus, o labiausiai prieš zokoninkus. Prancuzijos žemesnio buto parlamiento priimta tiesa, kad nevalia bus užsilaiyti toje szalije nė vienam zokonui, kurio virszininkai gyvena užrubežeje. Per tokią provą Prancuzijos masonai ir zydeliai, kurie toje žemėje dabar sau paredkavoja, tikisi iszkasavoti daugelį zokonų, kurių perdėtiniai, kaip žinome, gyvena Ryme prie szv. tėvo. Turtus tiems zokoninkams prigulinczius tie teip vadinami neva liberalai paglemžti nori į savo prieglobą ir galės isz jų biznį daryti gerą. Prancuzijoje iki sziol buvo daugybė zokoninkų, ką užsiimda vo vaikų mokinimu; taigi dabar jei jų prieszai paims virszų ir iszkasavos klioszczius, visai beveik katalikiszkos mokslainės isznyks ir bedieviai tikisi, paimšę po savo globa jaunūnės mokinimą, padaryti sau tvirtą partiją isz priaugusios kartos.

Ar teip bus, pamatysime. Greicziaus bet tos agitacijos iszkas duobę pātiems liberalams ir jų tevynę nuszkriaus. Tokios nuomonės yra angliszkas laikraszczius „The Saturday Review“ (Londonė), kuris perkratydamas visus riksmus liberalų keliamus prieš zokoninkus, pripažįsta, kad per visą laiką savo agitavojimo, zokoninkų prieszai negalejo parodyti, juog zokonai koki suokalbj butu darę prieš dabartinę valdžią. Anot to laikraszcziuo Prancuzija isz szitos savo reksnių prieszkuniginės politikos didę bledį tuojaus turės. Iki szioliai Aprikoje ir Azijoje daugybė prancuziszkių zokoninkų yra misijonieriais. Tie misijonieriai platindami krieszcziioniszkią tikybę kartu platina ir įtekme Prancuzijos tose szalyse, bet dabar, jei prancuzų politikieriai užsiguls ant zokonų, iszkasavos daugybę klioszcziu ir užgrebeziuos jų turtus, tie prancuziszki misijonieriai, neturėdami užlaimo isz savo tėvyszkes, daugelyje vietų turės kreiptis prie kitų žemių pagel-

bos praszydami. Iki sziol Rytų szalyse katalikai laikė Prancuziją už savo globeją, bet dabar, ypacz kad Vokietijos politika nori įgauti įtekme tose szalyse, patys Prancuzai per savo politikierių neapsimislijimą ir kersztavimą prieš kunigus, apleis savo įtekmingą poziciją germaniszkos gentims.

Austrijoje, kur katalikų dvasiszkią sąjauczia teisingai iki sziol skriaudziomoms slaviszkos gentims, tuli užsidegę vokiecziai, matydami, kad sykį reikės apsilieisti skaitlingesniems dvasiszkioms, labai įszirdę yra ant katalikų dvasiszkių. Jie ragina visus vokieczius, kad velyk atsimestų visi nuo Rymo ir glaustusi prie Vokietijos, nė ka pristotų ant teisingos politikos, kurią paremia Rymas, norėdamas kad ir lenkai, czeikai ir kitos slaveniszkos gentis turėtų lygias tiesas su vokiecziais toje szalije.

Žydėliai ir masonai Austrijoje teip pat isz skuros neriasi bekariaudami prieš katalikus, jie dabar labai yra įsiute ant Austrijos sosto įpedinio, arcikunigaikszczio Ferdinando, už tai, ką tas priimdamas vietą pirmsėdžio „Katalikiszkių mokyklų susivienijimo“ priza-dėjo darbuotis katalikiszkoje dvasioje ir nupėikė visus, kurie agitavoja prieš katalikiszkią tikejimą ir noretų pasiduoti į Vokietijos prieglobą.

Izspanijoje daugelis agitavoja prieš dvasiszkią už tai, ką sz. tėvas ir augsztėnesnė dvasiszkoji valdžia gerai sugyvena su dabartine tos szalies valdžia ir nenori paremti Don Karlos'o, kurs norėtų įsziskverbti ant Izspanijos sosto. Anarchistai gi Izspanijos įdūkę yra ant jezuitų užtai, ką tie zokoninkai labiausiai per rasztus ir pamokslus iszrodo melagingas visų istų teorijas. Dabartinis apszvietos ministeris, De Ramano-nes, panaikino teip vadinamose „liuosni“ fakultetus universitetuose, kuriuose buvo mokinami dalykai katalikiszkoje dvasioje. Nėra dyvo, nes dabartinė valdžia Izspanijos guli rankose leberalų ir masonų.

Portugalijoje irgi persekioja zokoninkus. Jiems dar dar paliepta pasilikti svietiszkais – kunigais. Jie galės užsiminti darbais milaszirdystės ir mokinimu jaunuomenės, bet platinti tikejimą ir civilizaciją paczioje Portugalijoje jiems uždrausta. Virszininkais tokių naujų dvasiszkių susidraugavimų (kongrezacijų) tegalės buti portugaliecziai, negut visa kongregacija susidės isz svetimtauczių. Ir czia priezastis persekiojimų

yra grynai politiszka. Li' eraliszka valdžia, nori padaryti dvasiszkią paklusniu įraikiu atsiekimui savo liberaliszkių siekių ir delto galybę zokonų stengiasi su-laulyti.

Žodziu, visoje Europoje eina per sekiojimai dvasiszkioms del tos paczių priezasties, del kurios Maskolijoje likosi panaikinta tokia daugybė klioszcziu ir iszvezszta į Siberiją tiek szimtų kunigų – valdžia bijosi įtekmes kunigų ir juos glemžia. Teip yra Prancuzijoje, Portugalijoje, Italijoje ir isz dalies Izspanijoje. Austrijoje, kaip matėme, riksmas: „szalin nuo Rimo!“ (Los von Rom!) ir užsipuldinėjimai ant dvasiszkių yra vaisium politikiszkos agitacijos vokiszkių szovinistų, kurie nori paminti po kojų visas kitas tautas Austrijoje, o matydami, kad to padaryti neįstengs, szaukia si pagelbos Vokietijos, ir mislydami, kad greicziau galės savo kaiminkus prisiprasyti, priimdami protestantizmą, atsime-ta nuo Rymo ir katalikystės. Sziaudiniai tai ir negerai katalikai. . . .

Izspanijoje irgi girdėt panaszus balsas: „szalyn nuo Rymo!“ Raszėmė augszcziui, kad tas riksmas yra keliamas delto, kad popiezius nenori paremti Don Karlos'o, kurį nori turēt už karalių daugelis gyventojų sziaur–vakarinės Izpanijos.

Matome isz to, kad Europoje persekioja kunigus ne delto, kad jie butų kokiais nedoreliais arba nenaudėliais, bet stacziai del politikiszkių siekių: Prancuzijos valdžia, pav., nori, kad visi prancuziai butų bedieviai, bet zokoninkai neduoda tai padaryti – taigi iszkasavokime zokoninkus! Maskolija persekioja lietuviszkus kunigus už tai, kad jie prilaiiko žmonėse lietuvystę ir katalikystę. Tas pats visur. Pridursime nuo savęs kad ir pas mus, Amerikoje, visokie Szliupai, Mikolainiai, Szernai ir kiti užsipuldinėja ant kunigų ne delto, kad kunigai butų kokie kriminalistai bet vientk delto, kad kunigai turi įtekme. Jie nori, kad žmonės jų (Szliupystės) klausytų, ne kunigų, bet nežino, kaip padaryti, kad patraukt juos (žmones) prie savęs. Patys jie nestovi doriszkaiki augsztai ir mokslų, kurie užgautų žmonių szirdį, neskelbia – už tai turi mažai pri-tarėjų, taigi nepasilieka jiems niekas kitas, tik pleszit garbę kunigams: jie mislija, kad apjuodindami dvasiszkią, atitrauks žmones nuo tikejimo ir bažny-czius, ir atitraukę, jodinės ant jų, kaip jiems patiks.

Tas pat darosi Europoje. Tik te vietomis masonai turi valdžią savo rankose ir persekioja dvasiszkią jau ne žodžiais bet darbais.

Kas sviete girdet.

Kodėl caras ir Italijos karalius nuliudę. Karaliams visgi geriau. Vargdieniams nė verkti nevalia. Teisingumas Vokietijos sūdo. Nežinia kas geresnis, ar vagis vokiečiai ar apvogtas svetimtautis. Rossijoj nevisada valia eiti į bažnyčią. Barbarizmas pasielgimas Europos viešpatysčių Kinuose.

Mūsų „vargdinių geradėjai“ ketina ant svieto rojų padaryti, bet kaip matyti tai suvis kitaip klojasi. . . . Vargai ir vargai. . . . daugiau nieko. Ir tai d? kur? Karalių rumuose. Rossijos caras negali sulaukti įpėdinio sosto, nes vis gema dukterys, o tom, pagal tiesas, ant sosto sėdėti nedaleista. Mat maskoliai sako: „ne babje dielo mirom up ravliat“. Italijos karalių patiko ta pati nelaimė, ir visi pavaldiniai nuliudę. Turės moteris ant sostų sodint. Bet karaliams nors valia savo nuliudimą parodyti, vargdieniams-gi ir tas užginta. „Musza ir verkt neduoda“. Šzitai vargdie nė mergina Katarina Puc iz Galicijos, norėdama daugiau uždirbti, apleido savo gimtinę szalį ir atkeliavo net į Hanoverą. CZIONAI dedama pfenigą prie pfenigo susidėjo 105 markes, ir jau, laikydama tą už didelį turta, pasiryžo keliauti į savo Tėvynę. Susidėjęs tad viską ką norėjo vežtis su savim, nuėjo ant geležinkelio stacijos ir. jau misle buvo tarp savųjų, Galicijoj. Jau matė savo numylėtus tevelius, kurie meiliai sveikina savo dukrelę, matė visus savo gimines, drauge su jei besidžiaugencius, žodžiu buvo jau laiminga. Tuo tarpu prisiartinio prie jos vagis ir pavogė nuo jos 100 markių. Mergina, apsižiūrėjęs kad visas jos uždabnis dingo, pradėjo rauti sau nuo galvos plaukus ir verkti taip garsiai kaip tik galėjo. Na ir ką. . . . sakysit, kad policija atbėgo merginai į pagelbą ir vagį pagavo. Taip turėtų būti bet stojosi suvis priesingai. Policija atbėgus suaresztavo merginą o teisus Vokietijos sūdas nusprendė ją ant dviejų mėnesių kalėjimo už riksmą vieszoje vietoje. Gal pasakysit, kad visuomenė už merginą užtarė? Taip užtarė, bet kaip? – Vokiszi laikraszciai, padavę atsitikimą, tokį pridėjo paaiskinimą: „dabar ta lenkiszka mergpalaikė žinos, juog Vokietijoj nevalia garsiai savo jausmų apreikszti ir lauzyti vieszą ramybę. Žinokit, dabar visi nevokiecziai (nes vokie-

czio butį taip nebaudę) kad jeigu jus kada Vokietijoj atsiradusius koks žmogūdys smaugty, jums nevalia pagelbos szaukti, nes tenai sėdi vokiecziai pilvus atkisę, ir jie nenori kad jiems kas ramybę gadintų. Na jau tik išszpildo priežodis kad „vokietis po pietų durnas“. Sprendimas turėjo būti po pietų, nes kitaip nebutų taip nusprendę.

Bet, nežinia, kaip tiesusis Vokietijos sūdas nuspręs du savo garbingu vyrų: Romeik'ą ir Schultz'ą, kuriuos kaltina už apvogimą bankos. Tiedu teisingi vokiecziai turbut neturėjo prie savęs, tokio kuris rėkdamas „laužytų vieszą ramybę“, tad ne bus ant ko kaltę versti ir turės patys atsakyti. O, kasžin, gal ir kitaip bus. Gal Vokietijoj apvogtas svetimtautis yra didesnis kaltininkas nė vagis vokiecis.

Teip Vokietijoj nevalia vergti jeigu tai yra vieszoj vietoj, kad tau ir viską vagis paimty, o Maskolijoj nevalia į bažnyčią eiti, kad ir atlaidų diena butų jeigu tai caro randui ne pageidautina diena yra. Šzitai 3 dieną Geguzio, Szv. Kryžiaus bažnyczioje, apvaikszciojo szventę Atradimo Szv. Kryžiaus ir kaipo atlaidų dienoje buna iszkilmingos szv. Miszios. Maskoliams-gi visada sapnuojasi, juog lenkai tą dieną apvaikszcioją atmintį gavimo konstitucijos ir kels revoliuciją, tad szimet policija, pamacziusi, kad studentai eina į bažnyčią, padarė baisų riksmą, sutraukė daugybę žandarų, apsupo bažnyčią ir, kada Dievmaldistei pasibaigus pradėjo eiti visi isz bažnyczios, suaresztavojo 49 studentus. Nuvedė juos į lietuviszko gvardijos pulko kaszarus, palaikė kelias adynas, o paskui, užrasę visų pravardes, paleido. Ik sziam laikui Rossijoj gėliavoj dienoj (galiovkoj) nevalia buvo laikyti želaunų miszių o net numirelio laidoti, bet dabar nekuriuose dienose nė į bažnyčią žmonės negales eiti.

Mat dabartinė civilizacija mūsų tų viešpatyszcijų liepia visus smaugti bilė tik pergali. Aiszkiai tą savo nuomonę parodė Europos viešpatystės susikraustę į Kinus. Laikrasztis „New Press“ kurio iszleistojas kelis mėnesius praleido Pekine, raszo juog žmogaus liežiuvis negali apsakyti kaip isiai Europos, neva civilizuotos, viešpatystės kankino kinieczius. Dabar kada tiesų balsu yra: „teisybė kumsztije“ beda tau kurs silpnesnis esi, nes ar tu kaltas ar ne kaltaş vis kentėt turėsi.

Laplene.

Amerika.

Nelaiminga pikniko pabaiga.

30 dieną Geguzio, (Decoration day) du vyrai ir szeszios merginos, visi isz Philadelphijos, pasisamde luotelį iszsiyrė ant upės Schuyllkill, norėdami tą dieną linksmai praleisti. Upė ta visada budavo rami, todėl jaunuomenė nematė jokio pavojaus ir mėgdavo ant jos yrstis, bet nuolatiniai paskutiniam laike lietus pakėlė vandenį ant kelių pėdų ir upė tekėjo uždama ir putodama, tartum praserėdama, kad nieks nedrystų ant jos linksintis, o ypatingai baisi buvo prie jos užprudijimo ties Flat Rock. Cziaiką varė abudu vyrai, bet jau buvo gerai isidrasinę vartodami mažą ir didelį stiklėlį, todėl nematydami niekur jokio pavojaus, perdaug prisiartinio prie Flat Rock ir vanduo juos iszvertė. Žmonės, matydami nelaimę, skubinosi pagelbon, bet vos spėjo vieną vyrą isztraukti, likusios ypatos visos prigėrė.

Šzitai girtuoklystės pasekmė!

Gerus žmogus.

E. Schickhaus, locnininkas mesinczios Newarko N. J. paszaukė pereitą subatą dvyliką savo darbininkų ir tarė jiems:

— Matau, kad man neušimoka vasaros laike laikyti mesinczią, todėl uždarau ją ant trijų mėnesių, o jus atliuosuoja nuo darbo.

Galima suprasti kaip nuliudo darbininkai. Likti per tris mėnesius be darbo. . . . tad isz kur paimti ant maisto ir užsimokėjimo už stalą? Vargszė pati nežinos isz kur kasnį duonos gauti. Maži vaikeliai lauks pareinanczio tėvelio, bet jis parejęs tik galės apsverkti juos iszvydęs, nes nė cento neuždirbo ir neturi už ką jiems kąsnelį duonos nupirkti. Nuleido tad vargszai darbininkai galvas ir nežinojo ką sakyti.

Matydamas tokį jų nuliudimą p. Schickhaus tarė:

— Matau iszgzastį ant jūsų veidų, bet susiraminkit! Asz tiek uždėrbau žiemos laike, kad dabar galiu atsilsėti, bet nematau priezasties, idant delei mano atsilsio palikti jus be uždarbio. Mokejau jums pirma, užmoku jums ir dabar. Imkit jus trijų mėnesių užmokestį ir atsilsėkit, o kada Dievas daleis praleisti tuos tris mėnesius, grįžkit vėl pas manę į darbą.

Dieve duok daugiau mums tokių žmonių.

Numirė iš ba'mės.

Netoli Altoona, Pa., susitiko trukis su kitu trukiu, vežančiu iš Pittsburgo į Rytus garsų cyrką „Buffalo Bill“. Tapo sukulti šeszi vagonai ir užmuszti du žmonės.

Kada paskui tas cyrkas su paroda ėjo per Altoona, cyrkinių indijonų pasibaide arkliai ir pradejo bėgti tiesiog ant žmonių. Viens senas farmeris, pamatęs, kad indijonas joja tiesiog ant jo, teip persigando, kad krito ant žemės ir numirė.

Žydų apsikriksztiėjimas.

Žydų rabinas Mejer padarė didelę sensaciją ant savo tautiečių susirinkimo Bostone, kur apreiszkė, juog pereitime 19 szimtmetyje apsikriksztijo 204.540 žydų. Iš tų perėjo į protestoniszką tikėjimą 2.240, į katalikiszką 57.300 ir 74.500 į Grekų katalikiszką bažnycią. Išz to matyt, juog daugumas išz tos kosmopolitiszkos tautos patrotijo jau visai viltį į atėjimą savo Messijszžiaus.

Karvojaus laiszakai.

Deszimtas laiszkas.

Užszadėjau daugiau n'cit ant lietuvszkų teatraliszskų perstatymų. Užszadėjau ne delto, kad aktoriai atliktų savo reikala neprideranczjai — pasitaiko kartais puikių loszimų — bet stacziai delto, kad publika nepriaugo prie rimtų teatrų. Macziau perstatymus „Keistuczio“, „Pono ir Muzikų“, „Kur iszganymas“? ir kitų maz—daug rimtų reikalų — ir visados patemijau, kad žiurėtojai juokėsi ten, kur reikėjo verkti, szvilpavo ten, kur reikėjo juoktis, ir už pilvų ėmėsi prie tokių scenų, ant kurių žiurėti buvo aitrų. Jeigu publikai linksma darosi toje graudzioje scenoje, kad amžiaus ir kalėjimo suteriotą Keistutį veda ant smerties (tragedija „Keistutis“) , o vietoje biau-rėtis, ta pati publika kvatoja, matytama barzdaskuti su britva netoli sieksnio ilgio (komedija „Bedievis“) — tai ką-gi apie tokią publiką galima pasakyti?

Jeigu skaitome, kad Petrapilės lietuviams be galo patiko komedija: „Dėdė atvažiavo“, tai be abejo pas mus ta komedija neturėtų pasisekimo, nes mums czia nereikia rimtų dalykų, bet vientik neturinczių senso nė estetikos farsų. Jeigu žmonės mato ant scenos apdriskėlius ir klaunus, sznekanczius riebius daiktus — jiems linksma, nes tie dalykai primena jiems cirką. Jie cina

į teatrą jieszkot ne pasimokinimo, ne pakėlimo savo geresnių ir doresnių jausmų, bet vien tik daiktų, kurie galetų juos prajuokint. Jei tokių daiktų neranda, tai kelia ant juokų geriausias scenas: jiems juokingiausia butų žiurėt ant kankyinių Macbethienės po užmuszimui Duncan'o ir klausytis prieszsmertinių iszpažinimų Cyrano de Bergerac'o.

Kalbu czia apie prastus mūsų žmones — prasilavinę ir apsisvietę mūsų tautiečiai geresni daiktą ir atjauzia ir supranta. Tame dalyke nesiskiriame nieku nuo amerikoniszskų yankių. Juk ir angliszkuose teatruose labai retai pasitaiko rimti dalykai, o ir tie atstinka tik didesniuose miestuose, kur daugiau yra inteligencijos. Paprasta liaudis lanko tik tokius perstatymus, kur iszeina ant scenos akrobatai ir trampai. Kogi didesnio ir nuo musu žmonių galima reikalauti?

Szitame laiszke darau tik abelnus patėmijimus, gilesnius apsvartymus apie teatrą palikdamas tolesniam laikui.

Duodasi visur patėmyti, juog prastiems žmonėms patinka teippat melodramas, parentas ant tikėjimiszskų pamatų. Toki angliszki perstatymai, kaip „Ben Hur“, „Quo vadis“, „The Christian“, „Sign of the cross“ patraukia per pilnai publikos. Tiesa, ten dekoracijos puikios, aktoriai pirmos kliasos — ir tie dalykai atsiliepia ant žiurėtojų vaidentuvės, bet pas mus daro didelį įspudį prastai perstatoma „Genavitė“. Isz to pasirodo, kad ir pas mus jausmingi, sujudinantieji daugiau szirdį, nė kaip protą, reikalai yra maloniai priimami žmonių.

Taigi, sulyg mano nuomonę, jeigu norime duot pasilinksminimą teatruose, tai privalome perstatinėti arba farsas, prie kurių pripratinę mūsų žmones, galesime jiems davinēt rimtesnes komedijas, arba perdėm jausmingus, bet prastus veikalus, kuriais privesime juos prie pamėgimo kad ir szekspirinių tragedijų.

Kokiose ribose galima but tai padaryti, pasistengsiu paaiskint veliau.

Karvojus.

Gera mergina, neseniai isz Lietuvos pribuvus yra gerai nusimananti apie virimą valgių, teipgi apie siuvimą ir siuvinėjimą, nori gauti vietą už gospadinę prie kunigo, lietuvisko arba lenkiszko; jeigu yra kur nors reikalinga, tegul atsizsaulia ant adreso:

Natalija Petrick,

107 N. 8-th Str.

Brooklyn, N. Y.

Ka mums primena projektuotas lenku „kongresas“ Amerikoj.

(Užbaiga isz praecito numerio.)

Tėvo; kokį įspudį palieka szirdyse žmonių pamokslas vyskupo, to tikro ganytojo savo avelių, garsintas suprantamoj tėvyniszkoj kalboj?! Ne karta viena Jo prakalba apmalszintu didziausius nesutikimus ir pjuvynes mūsų parapijose, kurios tankiausia kyła isz niekniekių ir mažų nesupratimų... Teip — vienas dvasiszskas mūsų tautos valdonas atnesztų mums didziausią naudą. Be to niekados negalime laukti prideranczių tvarkos tarp mūsų. Bet ar yra galima kada nors sulaukti savo vyskupo szitoj szalyje? Sunku ant to atsakyti. Jeigu galima del kitų, tai galima butų ir del mūsų. Tiktai reikėtų neuilsiusiai ir visiems iszvien einant pasirupinti. Tuo tarpu vienok, kada jau beveik isztikrųjų užsnesza ant to, kad lenkai iszklabys del savęs nors vieną savo vyskupą, geriausia butų ir mums prie jų prisidėti ir pasirupinti, idant tas vyskupas butų lietuvis, kuris teip mums kaip ir lenkams užganapadarytų. Iszvien tame dalyke stojant su jais, pasidagintų skaitlius praszanczių ir reikalavimai visų svarbesniais būtų. Neprivalom czionai bijotis jų — jie mūsų nesuės ir nieko mums neiszplėsz, jeigu patys neduosime. Kada busime vėrti to, tai neniekias mūsų, bet guodos: Juk ir ligsziam laikui, ne tik ką neiszszizada mūsų garsijų rasztininkų ir mokslinczių, bet juos visai prisavyti nori. Prie to nebutų czionai jokis su jais susiartinimas; ir mes visai nuo jų nekludomi galetume ir toliaus atskyrum del savo labo darbuotis.

Bet kas czionai labiausia puola mums į akis, kas ypatingiausia apsirėszkia szimit prieszcingesniais subruzdėjime lenkų? Sztai *susiartinimas* dviejų prieszgingų partijų — liberaliszkos ir grynai katalikiszkos. Tos dvi partijos per ilgus metus kruvinaį pjovėsi tarp savęs su didziausia neapkanta ir inirszimu, o dabar pakilus abelnėm klausymam, apeinantiem visą tautą, matomai abi pusės apsimalszino ir tarp savęs žymiai susiartino. Liberalai apsidaužė sau ragus į nepajudinamus stulpus katalikiszkos Bažnyczios ir atkando dantis begrauzdami szventą tikėjimą ir savo kunigus, kuriuos ant galų pripažino už prietelius ir paramą

savo tautystės. O klierikalai, eidami pagal dvasią Viespaties Kristaus, pripažino ir aniems tiesas vadintis žmonėmis, pradėjo ir su jais apsieiti švelniaus, suprasdami, kad tikta tikra meile krikščioniška galima paklydėlius atvesti ant kelio teisybės. „Nihil novi sub sole“. Tokius apsiereizkimus jau ne karta matėme istorijoje žmonijos. Tas pats atsitiks ir su atskaloms mūsų tautos, kada ir mūsų bedieviai ir liberalai paragaus karčių savo svajonių vaisių ir nusidaužys nosis tamsybėse savo paklydimų, kuriuos szios dienos vadovai kaip apjaukėlius veda. Kuo greičiausias tas atsitiks, tuo geriausias mums visiems. Tikta iš kitos pusės reikia daugiau vienybės, tolerancijos ir tikros meilės artimo. Geriausia tame dalyke paveizda duoda mums politika Szv. Tėvo Leono XIII ir Jo visas apsiėjimas su nevidonais Bažnyčios.

Kun. Dr. Juodyszius.

Apie viską.

Pagal naujausią statistiką sztai koks yra skaitlius gyventojų visų vieszpatysčių ant svieto: Kinai 402.680.000, Anglija su kolonijomis 385.280.140, Maskolija 128.932.173, Suvienytos Valstijos 87.000.000, Prancuzija 63.000.000, Vokietija 52.000.000, Austrija 41.000.000, Japonija 41.000.000, Niderlandija 33.000.000, Turkija 33.000.000, Italija 30.000.000, Iszpanija 17.000.000, Brazilija 18.000.000, Mexico 12.000.000, Korea 10.000.000, Kongo 8.000.000, Persija 7.000.000, Portugalija 11.000.000, Szvedija ir Norvegija 6.000.000, Morocco 6.000.000, Belgija 6.000.000, Siam 6.000.000, Rumunija 5.000.000, Argentina 4.000.000, Columbijai 4.000.000, Auguanistan 4.000.000, Chilia 3.000.000, Peru 3.000.000, Szveicarija 3.000.000, Bolinija 2.000.000, Graikija 2.000.000, Danija 11.000.000, Venezuela 2.000.000, Serbija 2.000.000, Cuba 1.000.000 ir daugybė kitų mažų respublikų, kurioje jau neskaityto po milijoną gyventojų.

Karė Anglijos su boerais jau iki sziol brangiaus kasztavo, negu kokia kita karė Europos vieszpatysčių. Budgetas Anglijos neseniai turėjo paskolinti del to mierio 300 milijonų dol. Minėta karė ikiszol Anglijai kasztavo \$755 milijonai; už tuos pinigus jau Anglija būtų galėjus nemažą vieszpatystelę nupirkti.

Neskaitant jau žmonių, ką Anglija toje kareje 17 tukstancijų patrotijo, isz kurių pusė mirė ant vyairių ligų del neveiko klimato.

Milzinszki kapitalistai, kurie kontruliuoja beveik visus Amerikos gelezinkelius, yra sekanti: J. Pierpont Morgan, W. K. Vanderbilt, George J. Gauld, Wm. Rockefeller, James J. Hill, E. H. Aarriman, Jacob H. Schiff ir A. J. Cassat. Tie tai yra tikri karaliukai Amerikos. Jei žu katras isz jų kur nu traukia, tai vis su savo specialiszku trukiu, ko europejiszkos vieszpataujanczios ypatos negali daryti, ir tai navet demokratai, kurie neva už darbininkus eina, kaip James J. Aill, kuris, sako, busęs ant ateinanczių rinkimų kandidatu ant prezidunto isz dem. part.

Numirėlis pats užsimokėjo už žvakes.

Lubaczave, Galicyjoj, numirė nedelioj, 5 adyną po pietų, ukininkas Ivan Žuk; pati jo prirengė viską, kas tik buvo reikalingas laidotuvėms, t. y. nuprausė kuną, padarė katapelį, ant kurio paguldė lavoną, parneszė isz cerkvės žvakes, tenai užpraszius, kad už Ivano duszią zvanytų, užstelhavo grabą ir t. t.

Apie 12 adyną nakczia, numirėlis atsikėlė, užgesino žvakes, iszardė katapelį, o paskui pareikalavo vakarienes. Panedėlio rytą pats nuvejo pas popą ir užmokėjo jam už žvakes ir zvanijimą, paskui užmokėjo už grabą ir sugryzo namo.

Dabar yra sveikas ir nejauczia jokio skaudėjimo.

Socialistų mylaszirdystė.

Lwow, Galicija. Pasiuntinis penktos socialistų kurijos Kozakiewicz'ius, kuris teip garsus ir paguodojamas buvo visų socialistų, užsiėmęs darbininkiszkais reikalais, apleido savo darbą ir liko be kasnio duonos. Jo draugai, socialistai, norint mėtė ant visokių niekniekių tukstanczius guldenų, dabar vienok jam nenorėjo duoti nė ant kšnelio duonos. Kozakiewicz'ius tad pasiryžo keliauti į užmarę gerėsnės laimės jieszkoti. Nukeliavo į Buenos Ayres, kur dirba už 80 c. ant dienos. Galicijoj vienok liko jo pati su kukikiu. Moteriszke, pasilikus nelaimingam padėjime, szaukėsi prie socialistų, bet tie už iszviliotus nuo darbininku pinigų, velijo

lėbauti, nė szelpti to moterį su kukikiu, kuris turėjo būti „darbininkų iszgelbėtoju“. Moteriszke nuo „vargdiėnių geradėjų“ atmeta nezinojo ka daryti, bet ant laimės dažinojo apie ją katalikiszkos mylaszirdingos draugystės moterys, kurios paėmė ją pas savę, o paskui palaikę kokį laiką, davė ant kelio pinigų ir iszleido į Buenos Ayres pas vyrą.

Pajieszkojimas.

Asz Juozapas Noreiszis pajieszkau savo szvogerio Stanysovo Lupszio, Kauno rėd., Raseinų pav., Kelmės volosties; turiu labai svarbų reikalą pas jį, taigi jis pats ar kas kitas gal žino kur jisai buna, tai maloningai praszau man praneszti ant szio adriso:

Joseph Noreiszis,
Box 409

Luzerne, Pa.

Juokai.

Viename susirinkime visi ponai gyrės senumu savo familijos. Vienas kalbėjo, buk jo giminė pacinanti nuo 13 amziaus, kiti vėl dar nuo senesnių amzių.

— Ale viskas niekai, — atsakė tulas senis, — Asz dar moku procentus už skolą, kurią užtraukė mano proseniai ant kelionės į Betlehem, kad Kristus užgimė.

* * *

— Ko tau truksta, ar nori valgiti?

— Ne!

— Gerti?

— Ne!

— Miegoti?

— Ne!

— Tai ko nori?

— Rekti! — atsakė vaikas.

* * *

Ponas szaukia: — Petrai ar esi?

— Esu, pone.

— O ką veiki?

— Nieko pone.

— O tu Jonai, esi?

— Esu, pone.

— O ką veiki?

— Padėdu Petrai.

— Tai gerai, kaip pabaigsit, paduokit man czebatus.

* * *

Vienas storas ponas liepė vežėjui savę nuvežti į kitą dalį miesto. Vežėjas dirstelėjo ant savo menkos kumelaitės, paskui ant storo pono, pakasė savo galvą ir tarė:

— Gal tamistą galima but nuvežti į du sykių, nes menka kumelaitė neįstengs už sykiu.

THE LITHUANIAN WEEKLY

„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

-- AT --

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Savaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas CZETVERGAS, 94 Grand Street.

Kaszuoja ant metu \$2.00, In uzmaro \$2.50.

Aincetas Baltiejus, Dažiurtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit: „ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box 17, Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2140 WILLIAMSBURGH.

Isz lietuviszku dirvu.

Wilkes-Barre, Pa. – Nors mus mieste randasi pusėtinas lietuvių buris, vienok ant tautiszkos dirvos yra visai apmirę ir ant Tėvynės labo nėra nieko nuveikę. Vos kelios pagalbinės Draugystės gyvuoja, bet daugiau sunku ką padaryti nei visi yra labai atsaldę. Priesz kel is mėnesius tapo czionai užėdta kareiviszka Draugystė po vardu Szv. Jurgio. Isz pradžių prisiraszė gana gražus burelis, bet po nekuriam laikui nekurie pradėjo bijotis muszto ir brangių rubų ir suvisai nuo Draugystės atsisakė.

Tartum vertėtų suprasti juog pora blogai praleistų vakarų daugiau isz kieszieniaus isztraukia nē brangūs kareiviszkos Draugystės rubai, bet musų žmonės suvis kitaip sanprotauja ir bijosi to kur nėra jokio pavojaus.

Kamē yra do priezastis? – Musų broliams truksta mokslo ir apszvietimo. Taigi, mieli Broliai, griebkimės už mokslo, bet už tokio mokslo kuris mus ant doros kelio pastatyti, kuris mums parodyti kur musų tikra laimė, bet ne tokio mokslo kuris, nepripazindamas nē Dievo nē žmogaus duszios, žmogų į gyvulį pavercza. Imkimės už tikro mokslo. Skaitykime geras knygas ir laikraszczius, kurie vesdami mus ant doros kelio, atne-

szta naudą ir mums ir musų Tėvynei.

Kada įgysime tikrą mokslą, tada mokėsime atskirti gerą nuo blogo ir zinuosime ko reikia bijotis o ko ne.

Sparva.

Vietines Zinios.

6 dieną Birželio, tuojaus po pusianakcziu, kunigai givenanti Szv. Jono Seminarijoj, pajuto kokius bjaurius dumus. Perdėtinis Kolegijos, Tėvas Sulvan, tuojaus atsikėlė ir iszėjęs isz savo kambario pamatė pilnus karidorius dumų ir pradėjo szaukti tarnus. Ant perdėtinio balso subėgo tarnai, kunigai ir klerikai, bet teip daug buvo dumų, kad ne galima buvo suprasti, kas darosi ir isz kur tie dumai imasi. Isz-siskirstę po visą seminariją, užtėmijo, kad dumai eina isz kambario po No. 14. Inėję į kambarį rado skudurį suvilgītą kerosinu ir uždegūtą. Paszaukė tuojaus ugnegesius ir tie jau buvo užgesinę degantį kambarį po No. 14, bet dumai da vis ējo. Suprato tada, kad da kur turi buti ugnis, ir už tiesą da rado padėtus tokius pat sulietus kerosinu ir uždegtus skudurius dviejose vietose.

Ant laimės blėdis nepernesza 100 dolieriu.

Kas padėjo ugnį ir su koku mieriu – nežinoma.

Mena, kad padėjo vienas isz tarnų, kuris priesz porą dienų buvo atstatytas nuo tarnystos. Kambariai, kuriuose buvo padėta ugnis, buvo tuszi.

Kas ka norit pirkti eikit pas John Gorman. 229-235 Grand Str. Brooklyn, N. Y.

Minėkit „Zvaigždę“

Skaitykit apgarsinimą ant paskutiniopuslapio.

Temikit Lietuviai

„Zvaigždės“ Spaustuveje galima gauti naujai apszpaudintų maldaknygių „Maldu Vainikelis“. Prastesniuose ir geresniuose aparuose, pradędant nuo 25 centų.

PASARGA!

„ZVAIGZDES“ spaustuve yra atidaryta sziomis valandomis.

SZIOKIOM DIENOM:

Nuo 8-os ryte iki 9-al vakare.

NEDELIOJ:

Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

Senoviszka daina.

(Padavė Vytautas.)

Ant tėvelio dvaro pas rutų darželį
Balnojo brolelis ristajį žirgelį.

Brolelis balnojo ristą žirguželį
Prie szalies stovėjo jauną merguželė.

Oi broli, broleli, mano broluželi,
O kam tu balnoji ristą žirguželį.

Oi sese, sesele, paduokie kardelį,
Oi jau asz iszjosiu į karsztą vainelę.

Por laukelį jójau, laukelis dundėjo,
Kliudžiau akmenelį, ugnelė žėrėjo.

In vainą nujojau – narsiai vajevojau,
Priesz kaip nendreses savo kardu kluojau.

Pailso rankele, atszipo kardelis,
Klausė kunigaiksztis – ko žvengia žirgelis.

Septyni meteliai svetimoj szalelej,
Diev's žin ar sugryzsziu pas savo tevelį.

Diev's žin ar sugryzsziu pas savo tevelį,
Než'nau ką parnesziu sesei dovanėliu.

Sesei dovanėliu – rutų vainikėli,
O savo mergelei aukso žieduželį.

O kad asz sugrįžau pas savo tevelį,
Radau seserėlę tarp didžiū vartėliu.

Oi sese, sesele, mano seserėle
Ar da n'isztekėjo mano merguželė.

Oi broli, broleli, mano broluželi,
Sztą rudenėli, szimtas bernužėliu.

Sztą rudenėli szimtas bernužėliu,
Ir tavo mergele už vieno iszėjo.

Oi Dieve, Dievuli, Dievitėli mano,
Kad bucziau ne buvęs ant svieto – ne gimes.

Kad bucziau ne buvęs ant svieto – ne gimes

Nē savo mergele kitam užauginęs.

Daugiau kaip 30 metų iszmcigintasi Dr. RICHTERO wisam swietui zinomas

“ANKER” (Inkarinis) PAIN EXPELLER.
yra geriausia gyduole nuo

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgelos, Strenu Skaudejimo ir tt.
ir wisokiu Rheumatizszku skaudejimu.

us 25c. ir 50c. pas wisus aptiekorius arba pas

F. Ad. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LITUUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

— o —

(Tąsa).

Boba Mokra neužligio sugrįžo. Drabužius Nikolos neparnešė, bet davė jam Petro drabužius. Linksmai ji kalbėjo su vaikiniais ir pasakojo jiems apie areštuotus. Stojanui rūpėjo tėvas.

— Nieko blogo jam nebus – tarė ji. – Mehandas tvirtai laikosi; nematė ir nieko nežino. Blogiaus yra kitiems.....

Čia uzvadino kelias ypatas, kurie budami nekaltais, neapmislę, atsakimais užsitraukė ant savęs naštas kaltenybių. Blogiausiai bet stovėjo Stanko ir Groždanas, kurie pakliuvo iš priežasties Stojano.

Stojanas jautėsi kaltu.

— Turėsiu aš stoti vietoj Stanko.

— Padarytum kvailybę – atsakė boba. – Stanką neišgelbėtum o sąvę prapuldytum. Bukite kiekviens ant savo vietos. Kada zuvo mano sunus, nė nepamislėjau, kad tai ne jų ten vieta. Išsprudai nuo turkų tad ir laikykis, kad jie tavę atmitų.....

Stojanas šiek tiek apriėjo.

— O gal, Dievas duos, liks paliuosuotas ir jis?

— Sunku – atsakė boba.

— Kodel?

— Pasakojia turkams visą teisybę.

— Tai..... o visada buvo toks tylus!.....

— Tilėjo pakol nereikėjo šnekėti, o dabar teip ramiai pasakojia, lyg su draugais sėdėtų kavinėje.

— Iš ko jus tą žinot?

— Nuo liudininkų ir nuo zaptijų, kurie atsilanko į krautuvę; aš duodu jiems mastikos, o jie pasakojia.

Stojanas atsiduso; Nikola atsišaukė:

— Kad Stanko vietoj bučiau, tai pripasakočiau turkams!.....

Nakčia Stojanas ir Nikola kopėčioms nusileido į kiemelį ir nuėjo į sodą pakvėpuot šviežiu oru. Nikola žiūrėjo į šulinį.

— Ko ten žiurai? – užklauskė Stojanas?

— Žiurau, ar viskas tvarkoj.

— O ką?

— Uhu..... – atrėmė tas nenorėdamas prasitarti, ir pradėjo kalbėti apie Ilenką.

— Ta mergina vis man galvoj stovi.

— Patiko tau.

— A – atsakė – Aš dėl jos..... Aš!..... Nežinau kas manę prie jos teip traukia.....

— Ji galėjo but mano – užtėmijo Stojanas.

— No?... – sušuko neramiai Nikola.

— Terp jos ir manęs stojo Bulgarija.

— Tu išsižadėjai jos dėl Bulgarijos?

— Netai!..... Mudu viens kito neišsižadėjome, bet atstumė manę jos tėvas dėlto prisirašiau į komitetą.

— Aš nebučiau davęs atstumt – tvirtai tarė Nikola.

— Ką-gi butum daręs?

— Ką?..... uhu!..... Ar-gi tai jau žmonės neapsiveda be pavelinimo tėvų? Aš.....

Norėjo pasakyti: „Aš tavo vietoj bučiau gavęs sau rodą.“

— Ij... – tarė Stojanas. – Ilenka nelabai artinosi prie manęs.

— Nenorėjo tavęs? –

— Nežinau..... nedavė man suprasti, et....., mostelėjo ranka.

— Tu, regis, su manim už ją nesimūštum.

— Kas gal žinot? – atsakė Stojanas, nenorėdamas, matomai, išreikšti Nikolai savo jausmus.

Nutilo tada abudu įsimylėją vaikinai ir svajojo žiurėdami ant blizgančių padangėse zvaigždučių. Tuom tarpu išgirdo bildesį prie kiemo vartų.

— Kas tai? – užklauskė abudu sykių.

Tuom tarpu tarp durų pasirodė balta ypata ir nubėgo prie vartų. Prabėgant šalia jų tyliai tarė:

— Zaptijai!

— Anka – sušnabzdėjo Stojanas.

— Eikš – tarė Nikola. – Pamatysi dėlko žiurėjau į šulinį.

Priejęs prie šulinio Nikola tarė:

— Tėmik gerai..... Turėsi daryt teip, kaip aš..... Žiurėk!

Tai taręs įlipo į viedrą ir tyliai pradėjo leistis gilyn, kalbėdamas:

— Šuktelsiu, kada turėsi sėst į viedrą ir lauksiu tavęs.

Už valandėlės viedras vėla iškilo, ir davėsi iz gilumos girdėt žodžiai:

— Sėsk ir dručiai laikyk retėžį!

Stojanas įlipo į viedrą ir pradėjo leistis žemin. Staiga viedras pakrypo į vieną šalį, ir Stojanas pajuto ant savęs Nikolos ranką.

— Išlipk – tarė. – Dabar mūs gali jieškot zaptijai visos Turkijos. Ar turi briezūkų?

— Neturiu – atsakė, išlipęs į tamsią ir dregną c la Stojanas.

— Eisime tad apsigrabaliiodami..... Eikš.

Ejo tad vienas paskui kitą kol dasigavo į platesnę vietą, susėdo ten ir Nikola tarė.

— Ko-gi dabar jie prie bobos Mokros kimba?

— Butų nekibę, kad ne hadži Christo. Vakare užėjo pas jį Aristarchi-bėj del revizijos. Gerai perkrėtęs visą Stojano kambarį ir nieko neradęs atsisėdo musatirlyke, kaipo svečias. Hadži meiliai jį priėmė. Zaptijai stovėjo lauke ir drutinosi mastika. Musatirlyke tuoj atsirado likieriai ir saldumynai. Besidrutindami kalbėjosi apie viską; ant galo kalba krypo prie reikalo.....

Hadži Christo sakė:

— Žinot nieko nežinau, bet.....

— Ką bet?

— Galečiau šį-tą pasakyti, kad.....

— Na, na..... – dasiprotėjęs, kad hadžiui eina apie sekretą, tarė Aristarchi-bėj. – Kas įneis į mano ausį, dings nei šulinij.

— Turiu aš dukterį – atsiduso – ir ji, ant nelaimės įsiklepojo į Stojaną. Nieko iš to nebus, bet ji, pirmiaus pas bobą Mokrą syki ant mėnesio nucidavo, dabar-gi bėgioja po tris sik ant dienos.

— Klausei jos, ko?

— Klausiau ir aš, ir pati, bet žinau effendim, tokiuose dalikuo-se.....

— Teip, žinoma. Mergina sukapot sąvę duotų..... Hn..... butų gerai, tiktai, kad jų namuose daug slaptynių.....

— Nėra jau slaptynių tokių, kaip pirmiaus budavo.

— Vis-gi.....

— Na, yra..... Pas bobą Mokrą yra viena tokia, kaip ir pas manę.....

— Parodik-gi man savo.

— Eime effendim.

Inėjo įjedu į kambarį, kuris buvo šale Ilenkos kambarėlio ir pradėjo žiurinėti slaptynes. Ilenka matė, kas darosi ir pradėjo nerimaut; dar labiau baimė ją apėmė, kada išgirdo minavojant bobą Mokrą. Nežinojo, kas jai darosi; pradėjo melstis ir teip perleido visą nakty.

Tuom tarpu Aristarchi-bėj, sugrįžęs į musatirlyką, pakalbėjo su aga apie plianą kratos ir išsiuntė zaptijus apsupti visą namą bobos Mokros. Pats-gi dar išgeręs truputį ir užkandęs, atsiveikino hadži Christą ir nuejo tiesiog prie bobos Mokros namų. Aga drąsiai pradėjo belsiti į vartus.

Boba Mokra, kaip tik išgirdo beldimąsi, šuktelejo Oną ir tarė jai:

— Kelkis ir pasakyk Stojanui ir Nikolai, – kad zaptijai čia!

Ona vienmarškinė pribėgo prie šėpos, bet radus kambarelį tuščią išbėgo laukan ir pranešė vaikinams. Paskui išėjo į slaptą kambarelį numetė kopečias ir apžiūrėjęs, kad ne būtų jame kokių ženklų, liudijančių buvimą jame vaikinų nuėjo atgal į lovą. Girdėjo ji sunkius zaptijų žingsnius ir balsą:

— Apskundė tavę, boba..... misliju neteisingai..... Neteisingai..... Nepalaikyk už blogą, kad padarysime krata. Gaus tada nosį skundikas.

— Žingeidu, kas manę galetų skysti? – atsakė.

— To pasakyti negaliu. Krata vienog daryti turiu.

— Daryk, effendim, aš tau pati dapađėsiu.

Žingsnius Ona išgirdo šalia jos stovinčiam kambarij.

— In kur, effendim..... – atsišaukė bobos balsas.

— Čia – atsakė vyras.

— Čia miega mano duktė, jauna mergina.....

— Tegul užsidengia.

— Anka..... bre!..... – šaukė tarpdurije motina.

— Maikal – suriko nusigandus mergina.

— Žmonės eina, užsiklokl!.....

Inėjo į kambarį Aristarchi-bej, aga ir keli zaptijai, kiekvienas rankose turėjo užžiebtą liktarnę. Aga parodė zaptijams ant šėpos, kurią tuojaus pradėjo daryti. Boba Mokra iš pradžių nusistebėjo, bet tuoj priėjus prie Aristarchi-bejaus tarė:

— Tikka norėjau tau parodyt tą kambarį!

— Uhm... – suniurnėjo bej.

Zaptijai įėjo į kambarelį ir tuo sugrįžo.

— Nieko? – užklausk bej.

— Nieko – atsakė.

— Ne ženklo jokio nėra? – užklausk vėla.

— Nėra – buvo atsakymas.

— Eikite iš čia ir jieškokite kitur – tarė zaptijams, o pats nuėjo į musafirliką ir atsisėdo.

Šalia jo užėmė vietą aga ir raštininkas

Dirstelėjo viens į kitą ir mostelėjo rankomis. Už valandos atėjo Mokra su žvakėmis, gėrimu ir uzkandžiu. Padėjo viską ant stalo prie bejaus ir tarė:

— Atleiskite effendim, kad neturiu nieko geresnio. Nustvėriau, kas po ranka papuolė. Džiaugsmažman padarisite priimdami nuo manęs uzkandį.

— Tikiuosiu, kad už krata ant mūsų nepiksi – tarė bej.

— Tai..... kas čia! – atsakė.

— Ir neisi skystis pašai, kad pertraukėm tau miegą?

— Saugok Dieve!

— Ne tik pas tavę darėme krata. Dabar toki laikai – atsiduso – o ne teisingi skundai pilasi iš visų pusių. Kad Bulgarija turėtų tiek kareivių, kaip skundikų, padišachui su jaje būtų bėda. Ateinam pridau – nuo hadži Christo.

— Jug turėjote jį aspe – patėmijo boba.

— Viens kitam nekenkia.

Boba Mokra atyđžiai pažiūrėjo Aristarchi-bejui į akis ir meiliai pradėjo raginti:

— Prašau..... imkit..... garbę man padarysime.....

Tai pasakius išėjo iš musafirlyko ir inėjus į kitą kambarį atidarė šėpos duris ir pradėjo klausyti.

Jai išėjus Aristarchi-bej paėmė bonką ir tarė:

— O tas hadži Christo!..... Veltui tik atėjome čia.

— Ne veltui, kad ve..... – nusišipsojo aga rodydamas į bonką. – Šviesi..... turi but kokia prancužiška raki.

— Nė raki, ale šarap, kurs vadinasi: „Ašara Kristaus“ Išgersi?.....

— Dėlto, kad dasižinoti kokiomis ašaromis verkė Kristus.....

Inpilk.....

Aristarchi-bej įpilė; aga išgėrė ir apsilaižė.

Urednikai gerė, zaptijai krėtė. Užbaigė kartu. Zaptijai nieko nerado, urednikai ištuštino bonką. Buvo jau po vidurnakčiiu. Ant stalo vietoj tuščios bonkos atsirado vėla pilna. Vyrams tiems apsisuko galvos. Atėjęs su raportu zapti, rado nedabaigtą dar bonką,

puspilnius stiklelius ir miegančius savo viršinjkus. Raporto priimti nebuvo kam. Už tat jis tuoj ištuštino visus stiklelius, apsišluostė usus ir jau buvo becinąs, bet permislijęs sugrįžo, paėmė bonką, užsvirtė ir toliuk ją laikė prie lupy, pakol ištuštino iki lašui.

— A!..... – ir suplekšėjo lupomis.

Susidėjo nuo tacos į kišenių salduminius ir išėjęs įsakė zaptijam laukti.

XVII.

Gavę paliepiną laukti visi zaptijai susirinko ties vartais ir susėdo. Nusidirbę ir nemiegoję tuoj viens po kitam pradėjo knarkti. Neuzilgio visi sumigo.

Ona teippat užmigo. Visam name nemiegojo tik boba Mokra. Apžiūrėjo ji lauke zaptijus ir atėjo tiesiog į musafirlyką. Ant stalo prieš raštininką stovėjo įšrašyta popiera. Paėmė ją ir nuėjo pas Oną.

— Perskaityk, kas čia parašyta.

— Nesuprantu – atsakė mergina perbėgus akimis raštą.

— Ar turkiškai rašyta?

— Ne, prancužiškai.

— Stojanas moka prancužiškai.

— Kur jis? – užklausk mergina.

— Jis geroj vietoj, tik sunku pas jį dasgauti..... Megįsiu...

Boba žinojo slaptynę šulinį, vienog niekad joje nebuvo. Dabar, atėjęs reikalui, pasiryžo nusileisti į šulinį. Iš popieros galema dasižinoti apie turkų mierius ir atkreipti nuo savęs daugelį nelaimių.

— Žiurek tu čia – tarė Onai – aš tuoj sugrįžšiu.

Pasiėmė liktarnę, briezukų, bonką vino, duonos kepalaitį ir išėjo.

Stojanas ir Nikola sėdėjo patamsia užsimisliję; pagaliaus Stojanas prabilo:

— Ar ilgai teip bus?

— Petras mus iš čia išves – atsakė Nikola.

Kad nebutu teip nobodu Stojanas klausinėjo apie požeminę olą, kas ir dėlko ją iškasė, kaip Nikola dasižinojo apie ją. Nikola pasakojė, bet nenorėdamas viską išduoti, nepasakė kur tą olą išveda. Ramino jis Stojaną, kad Petras tuojaus turi sugrįžti ir joles išvaduoti iš šito urvo.

— Zaraz jok (nieš) nekenkia) – sakė jis – Tamsu..... na, bus mums šviesiau, kada išlysime iš šitos olos.

— Kodėl mus nepašaukė atgal į kambarelį? – užklausk Stojanas.

— Galėję but zaptijai pamatit.....

— Jj, kad tik butume nubėgę paskui Anką.....

— Sunku..... dabar turime laukti. Gal dar pirmiaus, kaip mes mislijame pamatysime šviesą?

Ir tuojaus sušuko:

— Matai! šviesai!...

Stojanas ir Nikola nuėjo priešai ir tuoj susitiko su boba Mokra.

— Aš pas jums ant valandėlės užėjau – tarė ji.

— Kas ten yr'?

— Pilna zaptiju: jieškojo per visą naktį, ant galo sumigo. Štai

jums atnešiau šviesą ir uzkandį. Bet perskaitykit šitą raštą.

Stojanas paėmė popierą ir skaitydamas ją aiškino. Buvo tai protokolai kratų pas hadži Christą ir bobą Mokra. Rado joje tik porą žingeidžių eilučių, kurios teip skamba: „Pagal hadži Christą S. K. (Stojanas Krivenaitis) gali but užsislėpęs pas b. M. (bobą Mokra), nes duktė jo, įsimilėjus į S. (Stojaną), pas b. M. (bobą Mokra) ant dienos po trys syk vaikščioja.“

(Toliaus bus).

FINIS BALIUS.

EDIJA I AKTE.

RAŠĖ

B. PRZYBYLSKI.

(Taša,)

ANTANAS.

Ne — ne..... Nekaltink manęs tamista. Turiu dar kitas priežastis, dėl kurių n'eisiu... Pasilinksminkit tamistos gerai (nori išeiti). Su diev.

VOZINSKAS (nusistebėjęs.)

Išcini?

ANTANAS.

Teip.

VOZINSKAS.

Ir nenori pamatyti Rožės balinėse drapuose? Bet aš tavęs n'leisiu. Pati pyktų. Turi su mumis išgerti arbatos.

ANTANAS.

Negaliu..... turiu citi.....

VOZINSKAS.

Nebuk vaikas. Padėk skribelę..... Neleisiu tavęs. Antanai, kas tau?

ANTANAS (drebančiu balsu).

Niekas... niekas... kasgi man butų.....

VOZINSKAS.

Ar mūsų jau nebemyli? Ar mums nebeužsitiki?

ANTANAS (guviai).

Ar aš nebeužsitiki? ir tamista apie tai klausi?..... tamista, kuriam tiek turiu padėkavoti.....

VOZINSKAS (susigėdinęs.)

O..... o!..... tą tu kalbi..... Už ką gi man turi dėkavoti?.....

ANTANAS.

Už viską! Prie jūsų perleidau visą mano jaunystę — jūsų namai, tie tylūs, ramūs namai buvo man lyg mokslainė, kurioje pakilęs, grynai pamatai gyvenimo į mano kraują sunkėsi. — Glaudžiausi po jūsų sparnais, o jūs su gerumu ir geru velyjimu manę priimdavote. Klausydamas tavo patarimų, nurodymų, kartais net gaudamas pašėlpą, pabaigiau mokslainės, universiteta..... Kaip ten nekarta buvo — tai vienas Dievas žino. Buvai mano mokytojum, mokinai manę gyventi.....

VOZINSKAS (truputį sujudintas.)

Gyventi!..... lyg aš kada mokejau gyventi..... Nedaug tame dalyke galėjai nuo manęs pramokti..... brangus Antanai.....

ANTANAS.

Tikėjimo į Dievą!..... meilės artimo, pasigailejimo kitų ir atleidimo.....

VOZINSKAS.

Kas jam yra?..... delko kalba jis man tą viską..... Niekados jo tokiu nemačiau.....

ANTANAS (po valandos.)

Lapanaktis tamistai.....

(Rožė įėjo prieš valandą ir stovėjo ant slenksčio šalinį durių.)

VOZINSKAS.

Rožė!

SEPTINTA SCENA.

VOZINSKAS, ANTANAS, Rožė.

(Antanas tylėdamas lenkia galvą prieš Rožę.)

VOZINSKAS.

Rožė, žiūrėk kaip negeras vaikišcias iš to Antano — norėjo pabėgti..... ir net su mumis nepasisveikinti..... Tikiuosi, kad dabar nuo mūsų neištruksi..... (Rožė eina artyn, ant jos veido matyt sujudimas, kurio negali užslėpti). Kokia tu daili, mano Rožė..... kas tai?..... drebi..... suprantu..... tai pirmas balius..... Tas nedorėlis nenori su mumis citi..... Prikalbink jį..... gal tavęs paklausys..... O aš jums tuo tarpu padarysiu arbatos..... o gal norite piernėlių..... ką? gerai — viskas šiandien turi būti..... Kad balius, tai balius!..... (išeina).

AŠTŪNTA SCENA.

Rožė, ANTANAS.

(Per valandą nežino patys, ką sakyti.)

Rožė (tyliai).

Ar tamista iš tiesų su mumis n'eisi?

ANTANAS.

Teip..... staigios peršikados..... labai gailiuosi.....

Rožė.

Ištiesy labai gaila.....

ANTANAS.

Ne teip labai..... ypač, kad galima atsi-lyginti..... Ant balius šokėjų netruksta.....

Rožė (guviai.)

Turėčiau tiesą pykti ant tamistos..... Prizadėjai šokti su manimi keletą šokių..... Ką gi aš dabar darysiu..... (stengdamasi juoktis). Darata pranašavo man, kad visą vakarą pardavinėsiu petruškas. Graži perspektyva merginai, kurį pirmą kartą gyvenime eina ant balius.....

ANTANAS.

Pranašavimai nevisados įvyksta.....

Rožė.

Ačiū tamistai už tą nuraminimą ir už tą „nevisados“..... Galėčiau mislyti, kad ir tamista pranašaujį man panašų daiktą..... Pasirodo, kad negalima tikėti net prieteliams.....

ANTANAS.

Užmetimas per daug skaudus.....

Rožė (lyg jo negirdėjo).

Kelinta tai valanda? (žiuri į laikrodį). Nėra dar devintos..... Tiek laiko..... delko aš teip anksti apsitaisiau!..... (juokdamasi grįžta į frontą). Kad tamista žinotumei, kas ten darosi mamos kambaryje!..... Susirinko visokios mūsų giminaitės..... ir ko jos ten neprišneka. Dėdienė sako, kad aš degsiu pragare iki padų..... už tą balių!..... Bet kas aršiausia..... išjuokė mano suknelę..... Tiek prakaitavau, kol ją padariau..... Pažiū-

rek tamista — ar ji negerai išrodo?

ANTANAS.

Ant nelaimės — aš teip daug tokių daiktų nepažįstu.

Rožė.

Ach — tai negražu..... vis galėjai pagirti..... Tamista žinai, kad tai darbas mano rankų..... aš ir mamai pasiuvaui suknelę..... (po valandos). Labai gaila, kad tamista n'eisi... Apie ką tai aš kalbėjau? Beje — perstatyk sau, kokis tėtis yra geras — nupirko man naujas natae (eina prie fortopijono.) Nori tamista pamatyti?..... Tėtis negrįžta, o tamista nuobodu su manimi..... (ima punda natų). Vot šitos..... Aš, na, — tai geriausiai mėgstu — senas daineles..... Nori tamista giedoti?..... aš tamistai užakompanijuosiu..... gerai?..... (sėdasi prie fortopijono).

ANTANAS.

Nesinori man visai giedoti..... Kitą sykį.....

Rožė.

Aš meldžiu, — aš labai meldžiu..... nuo visko tamista šiandien atsisakai..... Aš galiu pamislyti, kad tamista piktas ant manęs.....

ANTANAS (lyg priverstaas).

Ką gi tamista liepsi man giedoti?

Rožė.

Išsirink pats.....

ANTANAS.

„Rožė?“ — gerai?

Rožė.

Gerai (skambina. Šitą sceną galima permainyti: jeigu Antanas giedoti nemoka — gieda Rožė).

ANTANAS (stojasi po dešinei Rožės ir gieda).

Oi širdžiai brangiausios raudonosioytės — Gimtinių kvietkų brangiausios, Ai — nors rytmečio šviesa aplictos, Bet ir lelijos už jus prastesnės!

Ai rožės, ai rožės!

Nerasi čia grožės,

Šioj mūsų kelionėj — } lis.

Teip daugel karonių! }

DEVINTA SCENA.

Rožė, ANTANAS, įeina VOZINSKAS, (įeina ant tacos tris stiklus arbatos, stato jant stalo. Rožė ir Antanas nemato jo. — Vozinskas klausosi giedojimo, stovėdamas patamsiję).

ANTANAS (gieda).

Lopšyį vaikelis miega, skaisčiai išrodo, Kaip žvaigždytė naktij' giedroje — Bet kas laimę galės išlemti vaikelii, Kad mielą kvapą rožės jis jaučia?

Ai rožės, ai rožės!

Nerasi čia grožės,

Šioj mūsų kelionėj — } bis.

Teip daugel karonių! }

(Toliaus bus).

Budas iszsimokinimo angliskos kalbos.

Raszosi	(Tasa).	Reiszkla
Land	Tariasi	ziame
Language	lend	kalba
Lard	lengwidz	taukai
Large	laard	didi
Last	laadz	paskutinis
Late	lest	velai
Lately	lejt	nesenci
Laugh	lejtly	juoktis
Lav	lecf	prova
Lawyer	loo	advokatas
	loyer	

(Toliaus bus).

Lietuviai!

Jus tankiai reikalaujate siusti kam į krajų daviernastį ir kitus paliudyjimus; kreijkitės prie manęs, asz tą viską atliksiu kuo geriau siui. Paraszysiu daviernastį ir parapiasiu kon sulio paliudyjimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC,
227 East 19th Street, New York, N. Y.

LIETUVISZKAS SALIUNAS

J. J. Zimantai.

Užpraszan visus broliu lietuvus pas mus atsilankyti. Mes laukome gea alų, gardzią ar iel kelę, visokių vyną ir kitus gerymus, teipgi ir gery cigaru pas mus galima gauti, o jau apie užkandzius, tai ner ką ne kalbėti — visada szvieži, o pietus du dam tik už 10 cen. o zupę visados dykai prie stiklo alaus. Užeikit ir persitikrinkit, jog tai labai gera užega del kožno vieno pas

J. ir J. Zymantus.

po No. 305 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių, suknius isz geriausio kaszm'ro su puikun jamuzalu už

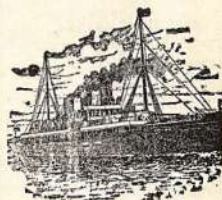
\$3.50

Kunzoz 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$15.00 ir daugiau. Kunigiszkos suknius \$12.00 ir au szveziaus. Gera visi cile drapanų \$18.00 ir augsziau. Palto extra \$20.00 ir augsziau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St., New York.

Ant. Grochowskis,

Vienatinė Katalikiszka
LAIVAKORCZIU AGENTURA.

del Brooklyno ir Long Island,
90 GRAND STREET,
netoli Grand ir Houston St. Fero,
Brooklyn, N. Y.

Laivakortės geriausiu kompaniju už kompa niezną prekę. Siunczia pinigus į Europą per randavą banką. Visoki persiuntimai daieina greitai ir teisingai.

AGENTURA GARSINGU GIDUOLIU
DR. PETRO GOMOZO IR ALIEJUS.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuviszkai—Angliskas Žodynėlis, sudėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusaičio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga del Lietuviu knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba „Žvaigždės" spaustuvėje.

ZVAIGŽDĖS AGENTAI:

T. Rauliczkis
22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas,
Plymouth, Pa.

Povyilas Gaizaukas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasulaitis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.

P. Mikalauckas
25 W. 2nd Str., S. Boston, Mass.

Antanas Szileika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

M. Szvermickas,
146 Roebing Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,
72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,

8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,

165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,

312 Water Str., Brooklyn, N. Y.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,

25 W. 2nd Str., South Boston, Mass.

Michael Bershatzky:

RUSKOS IR TURKISZKOS MAUDYNĖS.

Viską uzlaikoma cz; stiel. Atskhrus kambariat del vyrų ir motery. Atid ra nuo 8 oo ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

B't. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavinėja visokias mėsas, kaipu tai:

Jautiena, Avincziena, kizuliena, deszras ir teip visokias importavatas ir cziongaitines mesas.

92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saulė“

Vienatinė du-kart nedelinė gazieta iszeinanti Amerike utarnyke ir pctnyczoje, kasztuoja ant meto \$2.50, i uzmarę \$3.50.

Kas uzmokės \$3.00 tai ar laikys „S.“ ir „L. V.“ In uzmarę „Saulė“ ir „Linksmas V.“ \$4.50.

Adresavokite:

D. T. BOCZKAUSKAS,
520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

Naujena Naujena!

SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgarsinu savo tautieciams jog mano Lietuviszkaj Lenkiszkoj Aptiekoj 335 Grand Str., randa-i visoki vaistai ir zolės vartojamos kaipu gydymus Europoje, **trajanka** ir t. t. Teij ogi labai pigiai galima gauti specialisz-

kas liekarstas nuo visokiu ligu kaip tai: nuo užsiszaldimo, plaucziu užsidegimo, sunkaus kosulio, dziovos; teipgi nuo romatizmo, kaulu laužimo, kojų traukimo, galvos skaudėjimo, neuralgijos, visokiu puezku. Vaistai nuo pilvo skaudėjimo, daduodanti gardumą prie valgio ir daugybę kitokiu. Visi tie vaistai yra kuo geriausiai prirengti pagal geriausiu Europos ir Amerikos Daktary receptus ir jau daugybę lygoniu jais iszsigydę, labai mažai iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus asz siunciu pareikalaujusiems per pacztą arba expresų į visą Ameriką. Reikale paraszykite pas mane laizką o asz rodą suteiksiu jums dovana.

Mano aptiekoje yra gaunami visoki skuriniai ir elektriszki BANDAŽAI už žemiausia prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTIEKORIUS
335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.
tarpa Marcy ave. ir Havemayr Str.
Telefonas 1342 Williamsburg.

DR. LEO. LANDES,**LIETUVISZKAS DAKTARAS.**

124 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyriskų ir moteriskų ligų. Mokino-i universiteto New Yorko; praktiko'o ligonbučiuose Wied niuje, Berlyne, karaliskosje mokykloje Londone, buvo pėdėtinu mokslo Lebanon, Balleve, Port Graduate Hospital Collogo ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų slaptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimū vidurių, galvos, nepomielij, apalpinū, skaudungius, žaizdas, tinimū, moteriskas ligas ir nevaisinimū. Gydymai nerviskų ligų reikia naudot elektrikinias prietaisias.

VISOKIAS LIGAS

iszgydytu į keles dienas, kaip tai ligas pilvo, uždegimū žarnų, iszdzilvima pieno, skaudėjimū lupų, nosies, akių, ausų, nustojimū pajlegų ir t. t. Iszgydyma užtikrinu klekviename atsiklime. Chroniszas ligas gydan pasekmingai, ir slėpemas ligas užtaikau slaptūbėj.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.

Offiso valandos: } nuo 9 rito iki 1 popiet
} nuo 5 po piet iki 8 vak.

Nedėlionis: } nuo 8 iki 10:30 ryto ir
} nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL

Užpraszydami gyduoles prisiųskit \$1.00.
Jeigu sergi tai paraszyk kiek turi metų, kiek svėri ir apraszyk savo ligą, o asz prisiųstu gyduoles kurioms iszsigy-ojst.

CAECILIA HALL,**GEO. SCMDT, PROPRIETOR.**

Užlaiko vi-okiūs gėrymus, kaip tai:

* VYNA, SZNAPSA IR ALU. *

No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Telpgi yra pulki salė dėl miltugų, veso-
lijų ir telp visočių susirinkimū.
Czlon Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero
draugystės laiko czlon savo susirinkim-
mus.

„KATALIKAS“**Lietuviszkas Sanvai-
tinis laikrasztis.****Iszeina Chicago, Ill.****Kasztuoia ant me-
tu \$1.50.****Norinti uziraszyt, tu
ri adresuoti:**

Katalikas Publishing Co.,

3222 Auburn Avs.,

Chicago, Ill.

MOKSLISKAS IR LITERATISKAS LAIKRASTIS**„DIRVA“**

Išcina kas trys mėnesiai, pavidale knygos nuo
100-160 puslapių ir daugiau. Kaštuoja \$2.00,
(8 markės, 10 frankų) ant metų.

Dirvos siekiu yra per išleidimą moksliskų
knygelių pakelti mūsų literaturą. Autoriai
rankvedžių įvairių mokslo šakų Dirvos įšleis-
tuvėje ras pagėidaujimus išleistojus, kurie jų
veikalus gražioje ir pritinkančioje formoje pa-
duos į lietuviskos visuomenės rankas.

Visi platesnių pažiūrų tautiečiai pripažino Dir-
vą už prakliniausią laikraštį, atnešantį garbę
mūsų literaturai.

Kožas prakilnesnis lietuvis privalo papuošti
savo namą Dirvos knygelėmis.

Norinti gauti Dirvos numerį ant pažiūros turi
prisiųsti 50 centų; už dyką siųsti savo knygas
ant pažiūros Dirvos redakcija negali, nes jų
išleidimas brangiai kaštuoja.

Patrijotiskos draugystės arba kuopos, imda-
mos po kelis arba kelioliką egzempliorių, gau-
na Dirvą daug pigiaus.

Rašant ir siunčiant pinigus ar rankraščius,
reikia padėti tokį anrašų:

REV. A. M. MILUKAS, Shenandoah, Pa.

BENZIGER BROTHERS**36 38 Barclay st.,
NEW YORK, N. Y.**

Iszdi rbejini
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausiu
ZENKLELIU
Teipgi specia-
liszcai darome
szilkinius ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

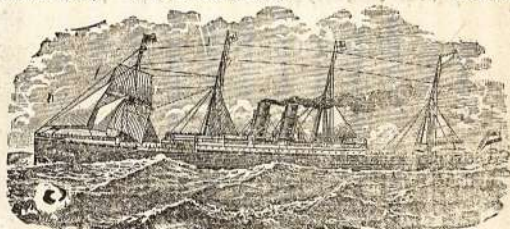

Ant pareikalavimo visados prisiunsime prabas ir tavoru
prekes, teiposgi ir didelį ilustravota katalogą prisiųsime už
yka. Raszyk ant adreso:

Benziger Brothers,**36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.****MAX KOBRE
Lietuviszka Banka**

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant visų
greicziausiu laivų už pigiausią prekę. Esu užvirtintu agentu ant lini-
jų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hambur-
go; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siun-
cziamo pinigus, kurinos jusų prieteliai geuna į 15 dienu. Mūsų kanto-
roje galite susiszelekti lietuviszškai ir lenkiszškai. Ateikite ir persili-
dykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiejome teisingai. Teiposgi
parduodam tikietus ant visų gelezinkelij Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes primam pinigus į depositą bankos ir mo-
kam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolo-
rių ir virszans, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti
ir iszmiti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 va-
kundai vakare.

NAUJAI INTAISYTA
„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizskus
 darbus gerai, pigiai ir greitai:

DROKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
 DRAUGYSCZIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atliekti visokius drukorizskus dar-
 bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
 lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
 kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baz-
 nytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, lik-
 torius, szventuju stovyklas ir t. t.

Telpgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius
 ir visokius szventuju paveklus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Tari didelius sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Ciaciaiti ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuna**.
 Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos
 pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užcedyk pinigius ir su-
 drutjk savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
 PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja

visokių

ant

kapinų.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR
 KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAI.

Gyvenimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.
 Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

SIAPTYBE.

Skaityk zita su atyda; gal zita ar kita sanvaite reika-
 lusi mano pagalbos. Per daugelį metų asz užsiemiau gydy-
 mu vien tik vyriszku ligų, neziurint isz kokios priezasties ki-
 lusi kaip to: Silpnumą lytiszku daliu, ligas paeinencias
 per iszdykimą jaunysteje, negerus sapnus, užsikretimus, tini-
 mą ingstu, baltus t kėjimus, užnuodijimą kraujo (pradžioj ar-
 ba isisenėjus), iszberimą szasznais ant lytiszku daliu, skausmin-
 gus szlapiumus, sutinimus, sulaikymą szlapumų, syphilis,
 puslės ligas, ir kitokius prietikius kaip netikimą prie apsi-
 vedimo, plautį, užpavietrijimą ir t. t. Visi kutrie nestloja
 sunkios ligos arba yra pripažinti už neiszgydomus per kitus
 daktarus, užpraszau atsilankyti pas mane. Asz iszgydau
 kada kiti negali. Netrotyk laiko su patentuotomis gyduolė-
 mis ir nesuprantancznais aptiekoriais: Mano ofiso praktika
 yra didžiausia New Yorke. Ne bijok, ateik, o busi iszgydy-
 tas per Seną Daktarą Bryan.

Pasarga. Vyras siekiantis iszgydymą slaptin-
 gos ligos ne tur mėginti. Užcedyk
 pinigius laiką ir skausmus gydydamasis mano budu. Asz tik
 vyrus gydau. Perziurejimas uzdyka. Aiszkliai yra matoma,
 jog asz galiu geriau gydyti kaip familiju daktarai, katrie mė-
 gina gydyti kiekvieną ligą. Netrukdyk laiko mėginimais.
 Asz greitai gydau už pigę mokesį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kamps 2nd ave.,

New York City.

Rodas davinėja uzdyka. Vidutinė mokesis sykiu su gyduolėms. Iszkirpk zita
 ir paduk sergancziam draugui. Ofisas atdaras kasdien iki 8, nedėlioj tik popiet.

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDĖS“ Spaustuvųje.

- Basanavicius Dr. J. Medega** mūsų tautiškai vaistnikystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuvizkai Trakiszkos** stulijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123..... 60
- Lietuvizkos pasakos** pusl. 192 pasakų 200..... 1,50
- Bernatavicius. Pajauta Lizdeikos** dukte, arba Lietuva XIV simt. metije. Istorizska apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60
- Kun. A. Burbos Prozaizski** rasztai. Labai gražios apysakėles. Naujus perspauidimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156..... 80
- Dzukizskos dainos** Truku paviete užraszytos..... 75
- Kristijonas Donelaitis. Rasztai.** Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų Bažnyčia** ir mokslas pagal prof. Zahna..... 90
- Ir Jonas. Lietuvizki dainiai** pradžioje XIX smtmečioje. Kliasiszkai tautiškaz periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. psl. 53 40
- Medega Simano** Daukanto biografijai. Su 14 paveikslėliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė..... 1,00
- Milukas kun. A. Rankvedis** Senovizkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szalys su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. . 50
- Rankvedis Senovizkos Istorijos.** Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- Lietuvizkas Albumas.** Dalis I. Paveikslai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizkų naminių ir iszdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50
- Neris P. Populiarizskas rankvedis** Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75
- Rudeviciūtė M. Anima Vilis.** Apysaka. Lietuvizkai vertė Jonas Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 75
- Sienkievicius H. Tvanas. Vertė** K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80
- Tvanas. Dalis II.** Shenandoah Pa. 1900 m. pusl 194. Puikiausia apysaka lietuvizkoje kalb. 1,00
- Duonos pjeskotojai.** Lietuvizkai iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82..... 85
- Cohmidt. Valdimieras** apysaka.

- Lietuvizkai iszguldė kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
- Pabrica** kun. A. Botanka, arba tautiškus auguminis. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- Valanczianskas. vysk. M. Lemai-** czių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- Du broliai.** Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskolais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12..... 3
- Kankinimas Katalikų** Lietuvoje abelnai ir Kražiuose. Dėl Lietuvizsko teatro. Paraszė Akmeinis. Plymouth, Pa. 1895 m. pusl. 39 prekė..... 20
- Padejimas Lietuvių tautos** Rusų viospzatyteje. Rusizskoj kalboj prekė..... 1,00
- Stacijos** arba Kryžiaus kelias parengta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
- Antanukas.** Apysaka B. Pruso. Isz lenkiszko vertė Selimas. ir K. Moygo ir kun. Fabrezos laiszkai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15
- Paskutinės Miszios.** Isz lenkiszko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20
- Lietuvizskos Kanklės.** Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
- Kuo. A. Toterius.** Pamokslai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60
- Ant geresnės popieros..... 75
- Lietuvizskas Albumas I** laida Shenandoah, Pa. 1898 m..... 50
- Albumo II ir III** laidaprek. 1,00
- Abdarytas kasztuoja 1,25
- Kun. Burbos. Prozaizski rasztai** Tomas II 50c.
- Ta pati knyga ant geresnės popieros kasztuoja 60c.
- Katalikų Bažnyčia ir mokslas antra laida kasztuoja tik 15c.
- Kun. P. Saurusaitis.** Lietuvizkai anglizskas žodinelis 75c.
- Anglizskai lietuvizskas žodinelis kasztuoja 50c.
- Trumpi atsakimai ant užmetinėjiprie z Religija 20c.
- Dogmatas apie Pragarą 15c.
- Paslapazini Gyvojo Ražanziaus 25
- Jo ukų kngetė kasztuoja 25c.
- Iszguldmas Lioretanizskos Litānijos kasztuoja 30c.
- Istorija Szventa, Seno ir Naujo įstatimo ka-ztuoja 50c.

PUIKIAUSIA UZEIGA PAS
A. W. Zaliaucka ir
J. ALMONAITI.

Užlaiko geriausius gerymus, cigarus ir užkandžius, o ir visame suteikia geras rodas. Teipgi randasi

Pool-
bells del pastink-
smalno,

116 Grand St., Brooklyn, N.Y.
Visi pas savo tautiecius!

Lietuvizska Krautuve
visokių siuvamu Maszinu.

Parduodu naujas antru ranku siu-
vamas maszinas.
Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie siuvamu maszinų ir taisau.

Žmonės yra persitikinę apie gerumą mano maszinų nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matulevicza,
256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna
altoriaus Vyna

— GAUSITE PAS —
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.
New York'e.

Importuoja ie rusiz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.

PALACE HALL,
HENRY GERKEN Prop.
89 - 93 GRAND Str., B'klyn, N. Y.

Svetainė parsamdoma dėl veselijų, balių, koncertų ir t. t.
Gėrynai geriausi ir už pigiausių prekė.

Mateuszaz Videika
Lietuvizskas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tugul kreipiasi prie manęs.
Apart to turin puikią didelę sale vadinamą „Washington Hall“ dėl teatro, vestuvių, balių ir zšieip pasilinksminimui. Apie gėrymus nereik nė sakyti, nes visi žino jų gerumą.

M. VIDEIKA
154 Clinton ave. arti Claremont av.
MASPETH, L. J.

AR ESI KURCIZIUS??
Visi kurtiniai ir sunkus girėjimas dabar yra išgydomi su pagelta nauju mūsų iszradiniu. Tik sureizais gimę negali būt iszgydyti. UŽIMAL GALVOJ VIEKIAI PRASZALINAMI. Apraszk savo ligę. Iszgyzaminavimas ir rodo dybat. Gall patys namie iszgydyti suvisai maizais kasztais

Dr. Dalton Aural Institute, 596 LaSalle av. Chicago, Ill.

Daktaras
isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherturg
52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester uolyzių,
OFISO VALANDOS:
Nuo 8 iki 10 Isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare

Vyrai, neturinti gana pinigų iszsiųpti szilpkortes, gali už labai pigią prekę nuvažiuoti į BREMA ir HAMBURGĄ per 8 dienas.
Raszik ar atsizsauk į
Columbia Shipping Office,
158 Suffolk Str.
New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka
103 Grand str.
Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleidinimas).
Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszimts dviejų visokių auguoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retalizskai, svarų už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir parlavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimts svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senovizską ir europiejiszką madą, aptiekoj randasi, kaip tai herbn, žolių ir teip toliaus.
Kas tik reikalaujate virsz minėtų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o aez jūm pristisiu per expres reikalingu daiktus. Hoffmano Reumatizmo gydnole \$2,00, tikras iszgydinimas; Hoffmano plauczių gydnoalkruopės dėl kraujo, dvideszimts viena giduolkruopė į dežutę už 15 centų.
Hoffmano kosulio maizimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA!
PAS
Petra Draugeli

Užlaiko geriausius trunkus, cigarus ir užkandžius, teipgi suteikia geras rodas visokiuose reikaluose dėl savo tautiecių.

73 Grand str. Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautieci!

Ar nori užcedit pinigų?

Jeigu nori, tai nusiduook pas

JOHN J. Gorman's ESTABLISHED 1857

Juk yra verta sulyginti prekes, kurias mokate ir tavora už jas gaunate su prekėmis, kurias užmokėtumėte pas mus ir kur kitur. Atsilankykite pas mus, o pamatysite, kad teisybę kalbame. Mes visko laikome, kas tik prie apšaro reikalinga, ir sūtojų dalį miesto pas mus rasite didžiausią yvarumą ir yra iš ko pasirinkti. Mes nepaprastai daug parduodame vyriskų apatinių drapanų ir kitų aprėdalu, teipgi visokių naujinių papuosimų ir įvairiausių valgomų daiktų už labai pigius prekes. Parduodant labai daug kavos ir arbatos, nereikalaujame imti didesės prekes, o da prie kiekvieno valgomos daikto mes duodame gražias dovanas, o prie kavos ir arbatos mes du-syk tiek duodame dovanų.

Mūsų sžtoras buna atdaras Subatomis ir Panedelio vakarais, kitais gi vakarais uždaratas, nes mes žinome, jog mūsų darbininkai reikalauja atilsio.

Ar jus ne teip mislinatė?

Užtat jei reikalaujate ką pirkti, tai atėikite ir pamėginkite, o užtikrinam, kad savo žygio nesigailėsite, o jeigu ant galo ir nieko nepirktumėte, tai nieko nekens, ir mes su Jumis kuograziausiai apsiėsimė ir geriausiai palarnausime.

Nepamirškite vardo bei numerio:

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausis visokio kaino siuriansios matarijos, druprekės tai daug pigesnės, dabandyk sykj pas mus, o per-

tai, naujausios mados, geoziausias pasinvimas, o ka kaip pas kitus. Pabandysitikijsi apie mus sžtorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perkaitės neužmirszk, kad jeigu pas mus užsisteliuosi siuta, tai jis tiks teip kaip apgijęs dėto, kad mus kriaucziai moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigraudysi. Pas mus gauai drapanų kokių tik nori. Neužmirsz vietą ir numerą

LEWIS Bro's,

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

S. GINSBURG,

PARDAVINETOJAS LAIKRODELIU, IR TEIP VISOKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU DAIGTU. PATAISYMAI UZ ŽEMIAUSIAS PREKES. TEIPGI PUIKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU LAIKRODELIU IR LENCUGELIU. SIENINIU LAIKRODŽIU SKAMBINAMI LAIKRODŽIAI NUO 60c. AUGSZTYN.

51 Grand Street,

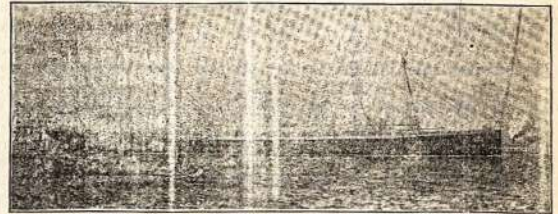
Brooklyn, N. Y.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 meto

Name Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorko

Siunziame pinigų į visą dalis svieto pigel, saugei ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl iszmainymo, kaip to:

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

Dabar siunziam pinigų tiesiog į namus.	uz	vio (Express)	\$33
100 rublių	\$52.50	„ „ „ „ „ reguliariszko laivo	\$30
50 „ „ „	\$26.50	Isz N. Y. į Antverpa	\$28
25 „ „ „	\$13.38	Isz N. Y. į Rotterdamą	\$28
20 „ „ „	\$10.75	Isz Bremo į New Yorką ant greitlaidio	\$38.50
15 „ „ „	\$8.13	(Express)	\$36.50
10 „ „ „	\$5.50	Isz Bremo į N. Y. ant reguliariszko laivo	\$36.50
5 „ „ „	\$2.88	Isz Hamburgo į New Yorką ant greitlaidio	\$39.50
Szipkortės (laivakortės) į Europą.		ant reguliariszko laivo	\$35.—
Isz New Yorko į Bremą ant greitlaidio	\$33	Isz Antverpo į New Yorką	\$33.50
(Express)		Isz Rotterdamo į New Yorką	\$31.50
„ „ „ „ „ ant reguliariszko	\$30		
Isz New Yorko į Hamburgą ant greitlaidio			

Dėlei arto-nės žinulos raszk į

Bischoffs Banking House.

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building.) New-York

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

LIETU VISZKA APTIEKA

IR BROOKLYNO PACZTA,

(S. S. No. 23.)

Einla visokių aptiekoriszku tavoru. Turi visokių Europiszku ir Amerikoniszku gyduoliu, kaip tai teisingiausią lietuviszką TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szaknu — kokių ant svieto randasi ir nuo visokių ligu.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Atsizaukentiems per gromatą apraszantiems savo liga duoda rodas ir prisiuozne gyduoles per paczta arba expressą. Aptiekoj galima sniskalbēt lietuviszkai, leukisz-kai, rusisz-kai, vokisz-kai, anglisz-kai ir visokiom kalbom, Receptus sudedam nuo visokių daktaru Amerikoniszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotus gromatas galite siust isz ezionais.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Carl A. Buchbinder,

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.